

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

**Efektivita útočných činností v závislosti na délce trvání
útoků u národního družstva žen na mistrovství Evropy
2007**

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

PaedDr. M. Velenský, Ph.D.

Zpracovala:

Aneta Holoubková

září 2008

Abstrakt

Název práce

Efektivita útočných činností v závislosti na délce trvání útoků u národního družstva žen ČR na mistrovství Evropy 2007

The effectiveness of attacks practised by the Czech women's national team in the 2007 European championship in relation to their duration

Cíl práce

Hlavním cílem mé diplomové práce bylo na základě rozboru videozáznamu a studia odborné literatury zjistit a zaznamenat efektivitu útočných činností v závislosti na délce trvání útoků u národního družstva žen ČR na mistrovství Evropy 2007 v Itálii.

Metoda

K získání potřebných informací jsem použila metodu nepřímého pozorování videozáznamu. Zjištěné informace byly poté statisticky zpracovány.

Klíčová slova

basketbal, herní systémy, vedení protiútoku, kvantitativní a kvalitativní analýza.

Touto cestou bych chtěla poděkovat PhDr. Michaelovi Velenskému, CSc. za odborné vedení práce, za praktické rady a za možnost využít jeho zkušenosti v této problematice. Bez jeho spolupráce by tato práce nevznikla.

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracovala samostatně a použila jsem pouze literaturu uvedenou v seznamu použité literatury.



Holoubková Aneta

OBSAH

1. ÚVOD.....	7
2. SOUČASNÝ BASKETBAL.....	8
2.1 Jaký je současný basketbal?.....	8
2.2 Charakteristika současného basketbalu.....	9
2.3 Co je to útok?.....	12
3. TEORETICKÁ VÝCHODISKA.....	15
3.1 Charakteristika sportovního výkonu v basketbalu.....	15
3.1.1 Sportovní výkon družstva.....	15
3.1.2 Sportovní výkon basketbalisty.....	17
3.1.3 Individuální herní výkon.....	17
3.2 Teoretický rozbor útočných činností.....	18
3.2.1 Herní činnosti jednotlivce.....	18
3.2.2 Útočné kombinace.....	20
3.2.3 Útočné systémy.....	20
3.2.3.1 Rychlý protiútok.....	21
3.2.3.2 Systémy rychlého protiútoku.....	24
3.2.3.3 Přejížděvací fáze (transition game).....	28
3.2.3.4 Postupný útok.....	29
3.3 Determinanty individuálního sportovního výkonu.....	30
3.3.1 Bioenergetické determinanty.....	30
3.3.2 Biomechanické determinanty.....	32
3.3.3 Psychické determinanty.....	33
3.4 Týmový herní výkon.....	35
3.4.1 Sociálně-psychologické determinanty.....	36
3.4.2 Činnostní determinanty.....	37
3.5 Osobnost sportovce.....	38
3.6 Osobnost trenéra.....	40
3.7 Metodicko- organizační formy a didaktické metody.....	42
3.7.1 Metodicko- organizační formy.....	42
3.7.2 Didaktické metody.....	43
3.8 Výňatek z pravidel.....	44

4. METODY VÝZKUMU	48
4.1 Hypotéza	48
4.2 Cíle a úkoly	48
4.2.1 Cíl a práce	48
4.2.2 Úkoly a práce	48
4.3 Otázky výzkumu	48
4.4 Metodika	49
4.4.1 Záměry diagnózy a její druhy	49
4.4.2 Diagnostické metody	50
4.4.3 Obecná charakteristika pozorování	51
4.4.4 Druhy pozorování	51
4.4.5 Zákonitosti pozorování	52
4.4.5.1 Příprava pozorování	52
4.4.5.2 Postup při vlastním pozorování	52
4.4.5.3 Podmínky správného pozorování	53
4.4.5.4 Chyby pozorovatele a jejich příčiny	53
4.4.6 Kvantitativní analýza videozáznamu týmového herního výkonu	53
4.4.6.1 Kategorie pozorování	54
4.5 Vlastní pozorování	56
4.5.1 Cíle	56
4.5.2 Výzkumný soubor	56
4.5.3 Příprava pozorování	56
4.6. Rozbor videozáznamu	57
5. VÝSLEDKOVÁ ČÁST	58
5.1 Efektivita útočných činností v jednotlivých utkání	58
5.2 Efektivita týmu celkem	67
6. DISKUZE	70
6.1 Seznámení s výsledky	70
6.2 Kritika vlastního výzkumu	72
7. ZÁVĚR	74
8. POUŽITÁ LITERATURA	76
9. PŘÍLOHY	78

1. ÚVOD

Tématem mé diplomové práce je analýza efektivity útočných činností v závislosti na délce trvání útoků u národního družstva žen na mistrovství Evropy 2007 v Itálii. Toto téma jsme si vybrala proto, abych zjistila a zanalyzovala jednu z možných příčin neúspěchu naší reprezentace žen na tomto mistrovství Evropy. Myslím si, že pátým místem obhájkyňe titulu splnily svůj nejnižší cíl, ale měly schopnosti i los jasně předurčené k medaili.

Celá tato práce má za cíl zjistit závislost efektivního zakončení útočných akcí na délce jejich trvání. Pokusím se zjistit obecnou délku trvání útoků a časový limit, po němž efektivita stoupá, případně klesá. Měření bude probíhat z video záznamů devíti zápasů, které naše mužstvo žen sehrálo na tomto mistrovství Evropy.

Také doufám, že tato práce bude přínosem pro tréninkovou praxi, měla by přispět k pochopení důležitosti jednotlivých činností, které participují na celkovém herním výkonu družstva v útoku.

2. SOUČASNÝ BASKETBAL

2.1 Jaký je současný basketbal?

Podle Velenského (1999):

Na vývoji basketbalu se v období posledních deseti až patnácti let 20. století přímo podílí celá řada událostí a převratných změn celosvětového významu. Začíná se tedy hovořit o globalizaci společnosti, společenských vztahů v celosvětovém měřítku, což znamená, že jakákoliv významnější událost - politická, ekonomická, kulturní – může mít pozitivní nebo negativní dopad mezinárodního rozsahu. Je pravděpodobné, že v tomto období prožila sportovní hra daleko bouřlivější etapu svého vývoje, než kdykoli před tím.

Na všechny tyto události, které se udály během patnácti let začal reagovat i basketbal:

1. Po rozdělení zemí bývalého východního bloku a zrušení tzv. Železné opony (SSSR – Ruská federace, Litva, Lotyšsko, Estonsko, atd., JSFR – Jugoslávie, Chorvatsko, Slovinsko, Makedonie, Bosna a Hercegovina, ČSSFR – Česká republika, Slovenská republika) vzrostl počet členských států Mezinárodní basketbalové federace (FIBA) na více než 200 a tím také nesmírně vzrostla konkurence na mezinárodních basketbalových kolbištích.

2. Nevídaná komercializace vrcholového sportu rozdělila možnosti provozování sportu na dvě relativně neslučitelné oblasti:

a) oblast amatérského sportu - více či méně zájmově orientovaný sport určený pro převážnou většinu populace

b) oblast elitního (profesionálního) sportu – určenou pro nepatrné procento jedinců. Nejinak je na tom i basketbal. Ukazuje se, že vyspělost basketbalu v obou oblastech je čím dál , tím víc, poplatná ekonomickým možnostem jednotlivých států. Ukazuje se rovněž, že skutečně profesionální – elitní úroveň může dosáhnout jen nepatrné množství hráčů a hráček.

3. Otevření hranic, vznik Evropské unie a vliv finančních prostředků způsobily nevídaný přesun hráčů (hráček) po celé Evropě a po celém světě. Trh profesionálního basketbalu se začal řídit podle nekompromisních zásad nabídky a poptávky.

Profesionální hráči a hráčky se stali jednou z nejprodávanějších komodit vůbec. Roste konkurence mezi hráči samotnými. To přináší značné problémy etického, morálního a výchovného charakteru.

4. Naprosto bezbariérové možnosti přenosu informací způsobují, že v basketbalovém hnutí nelze nic utajit. Jako zásadní se v současné době jeví problém přístupu k těmto informacím, jejich zpracování a hlavně správné vyvozování závěrů ve smyslu prospěchu „ vlastní cesty “. Přebírání jednotlivostí nemá bez kontextu vlastních názorů, vlastních potřeb a možností realizace žádný význam.

5. Již dřívější přehodnocení profesionalismu Mezinárodním olympijským výborem (CIO) vedlo mimo jiné počátkem 90. let i k otevření soutěží, pořádaných Mezinárodní basketbalovou federací (FIBA), pro hráče americké profesionální soutěže NBA. Po dlouhé době určité izolace hráčů a družstev této soutěže tak dochází k přímé konfrontaci rozdílných herních pojetí a k určení toho, kdo je zatím nejlepší.

6. Obliba basketbalu roste. Sportovní hra stále patří k nejfrekventovanějším pohybovým aktivitám ve školní tělovýchově na všech typech škol, stále více proniká do zájmových a zájmově rekreačních tělovýchovných útvarů. Na amatérské i profesionální úrovni vznikají různé formy tzv. street – basketbalu („ basketbalu na ulicích “). V prázdninových měsících se pořádají na různých věkových i výkonnostních úrovních basketbalové „ kempy “ atp. To částečně umožňuje jednak pokrýt zájem hráčů a hráček, kteří zrovna nepřemýšlejí o sportovně vrcholové – profesionální dráze, jednak uspokojit potřebu hráčů a hráček, kteří naopak o takové dráze uvažují.

2.2. Charakteristiky současného elitního basketbalu

Jak uvádí Velenský a Karger (1999) basketbal jako sportovní hra neustrnula nikdy v nějakém pomyslně pevném bodě a už od svého vzniku v roce 1981 se ubírá stále vpřed. O současném basketbale lze s mírnou dávkou nadsázky tvrdit, že to, co se zdá být progresivní, rychle zastarává nebo podléhá změnám. „ Herní krásu “ nahrazuje účelnost. Účelnost směřuje k dokonalosti. Dokonalost je podmíněna zvládnutím základů této sportovní hry (dům nelze stavět od střechy). Sponzory zajímá nikoli výkon, ale výsledek.

Charakteristické znaky současného elitního basketbalu není snadné shrnout do několika bodů. Současný vývoj totiž výrazně ovlivňují tři poměrně rozdílné herní směry:

1. pojetí evropského basketbalu, resp. basketbalu organizačně přímo podléhajícímu FIBA
2. pojetí amerického univerzitního basketbalu NCAA
3. pojetí americké profesionální soutěže NBA

Přestože podstata sportovní hry a její základní charakteristika jsou ve všech třech případech zachovány, každé z těchto pojetí přináší světovému elitnímu basketbalu trochu něco jiného. Soudobý evropský basketbal určitou zatvrzelost, „tvrdost“ obranných činností a tradičně taktickou vyzrálост v organizaci činnostních vztahů mezi hráči celého družstva. Americkému univerzitnímu basketbalu lze přičíst jeho bohatost teoretických podkladů, jeho otevřenost a přístupnost, dále nekompromisní přístup k podrobnostem a na základě toho vznik a vývoj řady novinek zejména v oblasti herních systémů. Americký profesionální basketbal je pověstný svojí rychlostí, relativní jednoduchostí v řešení útočných akcí a především svojí až někdy „teatrální“ nádherou individuálních herních projevů.

Příbuznost všech tří pojetí současného basketbalu lze podle Velenského a Kargera (1999) vyjádřit v těchto bodech:

1. rychlá a plynulá řešení tzv. přechodových fází

Dochází k nim v utkání tehdy, ztratí-li družstvo kontrolu nad míčem a přechází do obrany, nebo ji naopak získává a přechází do útoku. Pro **přechod z útoku do obrany** je příznačný „bleskový“ návrat na zadní polovinu hřiště a okamžité rozebírání útočníků obránci- dokonce již během návratu z přední na zadní polovinu. Zahajování útočných akcí soupeře bývá rovněž často narušováno již doskakovaním po neúspěšné střelbě spoluhráče. **Přechod z obrany do útoku** je poznamenán prvořadou snahou většiny družstev o rychlé „přenesení“ míče na polovinu soupeře. Význam spočívá v tvorbě pro soupeře okamžitě nebezpečných situací, končících možností střelby, a to hned po přechodu na přední polovinu.

2. agresivní a vysoce týmové pojetí všech obranných činností

Agresivní pojetí obranných činností vstoupilo do současného vrcholového basketbalu natolik, že o jiném způsobu bránění nelze hovořit. Vysoká aktivita, umocňovaná nesmírnou vůlí hráčů nedostat koš a získat v rámci možností daných pravidly míč, se projevuje nejenom v realizaci individuálních činností- těsné krytí útočníka s míčem, těsné krytí útočníka, který se uvolňuje pro míč, „ boj “ zpravidla podkošových hráčů o postavení a o jeho udržení apod., ale především v celotýmové spolupráci a v organizaci vztahů mezi všemi hráči družstva v době, kdy nemá míč pod kontrolou. V této spolupráci platí zásada, že hráč jako jednotlivec nemá zodpovědnost pouze za svého přiděleného soupeře nebo za přidělené území, ale přebírá zodpovědnost za okamžité řešení celé herní situace a za jeho výsledek.

3. obtížnost vytváření situací k zakončení útoku

V důsledku vysoce aktivního pojetí obranných činností jsou hráči v útoku nuceni hrát pod neustálým tlakem soupeře. Projevuje se to např. již stále se zvyšující nesnadností zahrát a zakončit rychlý protiútok. Útočníci s míčem jsou totiž napadáni téměř okamžitě s jeho chycením či zpracováním a při další činnosti jsou nuceni „ číst “ svého obránce a předvídat vývoj situace tak, aby se vyhnuli komplikacím v podobě tzv. pastí (zdvojené krytí útočníka s míčem).

Původním znakem převážné většiny akcí v postupném útoku je téměř nepřetržitý pohyb hráčů při uvolňování bez míče. Tato aktivita je s ohledem na agresivní typy obran naprosto nutností ve smyslu jak přímého uvolňování pro míč, tak potřebou neustálého poutání pozornosti soupeře.

Jiným původním znakem postupných útoků je poutání pozornosti obránců činností s míčem. Po vzoru NBA se objevuje tzv. vyčkávací driblink, který často představuje signál pro zahájení nějaké kombinace nebo který provází kombinaci útočníku bez míče až do určitého okamžiku.

Shrnutí :

Vývoj basketbalu a změny, které tento vývoj přináší, nelze přehlížet. Stálé sledování a vyvozování správných závěrů se v tomto směru stává nutností, neboť ovlivňují

koncepti nejenom aktuálních příprav z hlediska mezinárodního měření sil, ale především z hlediska dlouhodobějšího rozvoje herního výkonu. Nemá přece žádný význam vychovávat hráče v duchu sportovní hry tak, jak se hrála před dvaceti, třiceti léty.

Současný basketbal se poslední období zrychlil, a to jak pohybem hráčů, tak řešení herních situací. Začíná se o něm hovořit jako o „non- stop game“, tedy jako o sportovní hře, v níž se téměř nevyskytují hluchá místa a zpomalování fáze, potřebné např. k opětovnému rozestavení hráčů. Takové pojetí, ilustrované příznaky, které jsme se v nejpodstatnějších rysech snažili popsat, klade prvořadě enormní nároky na hráče jako jednotlivce. Ukazuje se, že efektivita výkonu družstva je v soudobém basketbalu přímo závislá na kvalitách herních výkonů jednotlivých hráčů. Nepodceňujme tuto skutečnost, protože jiný trend se od dalšího vývoje basketbalu již 21. století, neočekává.

2.3 Co je to útok?

V utkání rozeznáváme tři hlavní fáze: útok, přechodovou fázi (transition game) a obranu.

Útok začíná okamžikem, kdy se družstvo zmocní míče a končí jeho ztrátou, nikoli. Útok tedy zahrnuje velmi důležitý úsek hry- boj o míč po neúspěšné střelbě, a to až do okamžiku, kdy míč definitivně získá soupeřovo družstvo. Tato důležitá zásada není bohužel uplatňována ve hře všech našich mužstev.

Útok i obrana jsou ve hře stejně důležité. Známé úsloví „nejlepší obrana je útok“ v dnešním basketbale neplatí. Dnešní hra vyžaduje vyrovnaný a rovnocenný výkon družstva v útoku i v obraně. Družstvo musí mít v útoku pět útočníků a hned nato v obraně pět obránců. Basketbal bývá označován za vysoce kolektivní hru. Úspěch hry družstva v útoku však není pouze výsledkem složitě organizovaných systémů a složitých kombinací. Je přímo podmíněn úrovní hry jednotlivce.

Šašek M. se zmiňuje ve své diplomové práci *Rychlý protiútok jako systém v praxi* z roku 2002 o filozofii rychlého protiútku:

Rychlý protiútok činí z basketbalu vzrušující herní výkon. Baví hráče i diváky. Rychlý protiútok by měl být součástí herního výkonu všech družstev, bez rozdílu

výkonnosti nebo věkových kategorií. Důraz na uplatnění rychlého protiútku vede hráče k agresivnější hře při doskakování, k agresivnější hře v obraně a v útoku. Rychlý protiútok jim umožňuje využít jejich schopností hrát agresivně na obou stranách hřiště. Agresivní obrana vytváří příležitost vedoucí k možnosti hrát rychlý protiútok a získat tak herní výhody. Příležitosti ke skórování z rychlého protiútku pomáhají motivovat hráče k větší koncentraci a ještě většímu úsilí při individuální i týmové obranné herní činnosti.

Rychlý protiútok lze hrát pouze na základě toho, že hráči jsou na tuto hru psychicky připraveni a souhlasí s ní. Tomuto útočnému systému musí zcela důvěřovat. Hráči musí také pochopit, o co se při rychlém protiútoku snaží. Je třeba se snažit o agresivní útočný atak tím, že se míč dostane co nejrychleji do území vhodného pro vstřelené koše. Hráč musí mít při této snaze hru pod kontrolou. Měli by také umět rozeznat výhody a nevýhody proměnlivých situací, které na hřišti vznikají. Mechanické přihrávky, přihrávky pod velkým tlakem obrany nebo střelba s nízkou procentuální úspěšností jsou způsobeny psychickým selháním a mohou rychle vést ke snížení úspěšnosti rychlého protiútku. Toto vše je nutné si uvědomit, aby tým nehrál jen splašeně místo zvládnutého rychlého protiútku.

Trenér i hráč si musí být vědomi, že zvýšené tempo hry může přinést vyšší počet chyb. Proto je opravdu důležitá i trpělivost, zejména když se hráči učí základům a správnému rozvíjení rychlého protiútku. Množství ztracených míčů tak může být minimalizováno, což upevní chuť hráčů hrát rychlý protiútok s plným nasazením. Pokud si budeme možných ztrát míče vědomi, musíme usilovat o precizní provedení. Zvláště se tato poznámka týká základních činností.

Jednou z hlavních dovedností, které umožňují těžit z rychlého protiútku, je ovládání míče v pohybu. V tréninku je nezbytné neustále tuto činnost zlepšovat, a to bez obrany i pod jejím tlakem.

Stejně důležitá je i fyzická kondice, na které je závislé, jak dlouho hráči vydrží hrát s co největším nasazením. Tým s lepší fyzickou kondicí může hrát agresivním způsobem i ve třetí i čtvrté čtvrtině a pravděpodobně v utkání zvítězí.

V herním výkonu týmu hrajícího rychlý protiútok je mimo agresivity důležitá rychlá reakce. Agresivita vytváří tlak obrany, který vytváří příležitost k protiútoku po získání míče. Jakmile se míč dostane do rukou prvnímu hráči, celé družstvo musí při zahájení protiútoku zareagovat jako jeden celek. Více než absolutní rychlost první přihrávky po doskočení je důležitý úspěch tohoto kroku. V této chvíli musí rychle reagovat i ostatní hráči tím, že vytvoří doskakujícímu hráči možnost přihrát. Musí zaujmout správné postavení v příslušných pásmech. Změna rolí z obránců na útočníky je klíčová právě v momentě doskočení míče a první přihrávky, protože v této chvíli mohou hráči o míč přijít tím, že ho soupeř vypíchne. Schopnost hráčů rychle a správně reagovat na změnu rolí je pro úspěch rychlého protiútoky rozhodující. Z toho důvodu by v tréninku neměla chybět v tréninku cvičení , kterými lze tuto rychlou změnu rolí procvičit.

Stejně tak by neměla chybět cvičení, která naučí hráče kontrolovat v rychlém protiútoky tempo a načasování jednotlivých kroků. Hráči se učí kontrolovat jeho provádění. Mít ho ve své moci. Nesmíme zapomínat, že pouhá prostá rychlost jednotlivých hráčů nedělá z protiútoky právě rychlý protiútok. Naopak může být na škodu, pokud hráč v této rychlosti nemá pod kontrolou svůj pohyb a pohyb míče. Umění předat míč volnému hráči je cennější než běžecké závody.

3. TEORETICKÁ VÝCHODISKA

3.1 Charakteristika sportovního výkonu v basketbalu

V basketbalu rozlišujeme výkon družstva a výkon jednotlivce v utkání jako dvě odlišné kvality.

3.1.1 Sportovní výkon družstva

Podle Dobrého a Velenského (1987) je sportovní výkon basketbalového družstva výkon sociální skupiny zvláštního druhu, založený na individuálních výkonech hráčů, podléhajících vzájemnému regulačnímu působení, jež se projevuje tím, že hráči ovlivňují své jednání i chování skupiny jako celku.

Jediným vyjádřením výkonu družstva je výsledek dosažený v utkání proti konkrétnímu soupeři.

Na výkon družstva působí jeho vnitřní struktura, tj. určitý systém pozic a rolí hráčů v družstvu.

K rozhodujícím parametrům, které ovlivňují sportovní úspěšnost družstva, patří koheze (soudržnost), participace a autorita. Tyto parametry mají sociálně psychologickou a herní dimenzi.

Kohezi v herním smyslu chápeme jako vysoký stupeň spolupráce a semknutosti hráčů v systému hry družstva, k jehož nezbytným vlastnostem patří:

- a) vymezení rolí, očekávání a způsobu participace jednotlivých hráčů,
- b) zajištění kontinuity herních kombinací a činností jednotlivce,
- c) použitelnost po celé utkání, tedy i ve stresových situacích a při dočasných neúspěších.

Opakem herní koheze je *chaos* ve hře družstva, který se projevuje odklonem od základní struktury systému a náhodnými akcemi jednotlivců a může vést až k rozpadu hry družstva.

Participace je míra účasti jednotlivých hráčů na činnosti, hře (výkonu) družstva. Participace se projevuje činnostmi s míčem i bez míče, v útoku i v obraně, v úsecích boje o míč pod oběma koši, jednoduše řečeno v každém okamžiku utkání.

Vývoj hráče je nutno chápat jako vývoj jeho participace na hře celého družstva. Participace se v jednotlivých vývojových etapách liší kvalitou i realizací. Vyžaduje:

- a) Postupné zvládnutí technické a taktické stránky herních činností jednotlivce, tj. dovedností v herních činnostech jednotlivce,
- b) komunikaci s ostatními hráči, vzájemné porozumění, společný „jazyk“,
- c) správnost a samostatnost (autonomii) rozhodování,
- d) akceptaci spoluhráčů, tj. přijetí jedince ostatními hráči.

Autorita představuje míru významu družstva pro jeho členy. Projevuje se v sebekázni, potlačování sobeckých projevů a individuálních zájmů, které nejsou v souladu s potřebami a zájmy družstva.

Podle Vaňka a Slepíčky (1976) patří k dalším charakteristickým znakům efektivní skupiny:

- a) Přiměřená motivace na skupinový cíl za předpokladu, že cíl družstva je akceptován a chápán všemi členy družstva.
- b) Komunikace mezi hráči družstva, která by měla vést k tomu, aby skupina naslouchala všem členům a akceptovala jejich názor.
- c) Vhodná skladba meziosobních vazeb, které mají jednak přímý vliv na sportovní činnost, a především na spolupráci, jednak ovlivňují ostatní znaky a jejich utváření.
- d) Systém hodnot a norem, regulujících chování jednotlivých hráčů alespoň v záležitostech pro skupinu důležitých. Každý hráč je tomuto vlivu vystaven. Jakékoliv působení na hráče jako člena skupiny se lomí prostřednictvím vztahů v družstvu.

Vytvářet družstvo a jeho výkon předpokládá tedy znalost sociálně psychologických

poznatků o jevech týkajících se družstva jako sociální skupiny a jejich praktickou aplikaci při tvorbě podmínek úspěšnosti družstva.

Výkon družstva vyjádřený výsledkem dosaženým v utkání lze analyzovat na základě údajů zaznamenaných v průběhu utkání a popsat je číselnými charakteristikami.

K průkazným ukazatelům útočné agresivity družstva patří např. : poměr pokusů o střelbu ze hry snížený o počet míčů doskočených v útoku a počet úspěšných pokusů.

Výkon družstva lze chápat jako samostatnou kategorii, která je ovlivňována vnitřními i vnějšími zákonitostmi i prostředím, ve kterém k výkonu družstva dochází.

3.1.2 Sportovní výkon basketbalisty

Sportovní výkon basketbalisty chápe Dobrý a Velenský (1987), jako vývojový stupeň způsobilosti participovat (podílet se) na hře družstva. Je podmíněn komplexní dispoziční strukturou, která se navenek projevuje jako souhrn osvojených herních činností integrovaných do hry celého družstva.

3.1.3 Individuální herní výkon

Individuální herní výkon je všechno to, co hráč dělá, činí, vykonává, a všechno to, co je spjato s plněním jeho herních úkolů v utkání. Individuální herní výkon (dále IHV) tedy nepředstavuje pouze výsledek realizace nějaké činnosti či činností, ale proces, který tuto realizaci provází (Velenský, Karger 1999).

IHV je jevem velmi složitým. Toto konstatování umocňuje objektivní zjištění, že převážná část průvodních dějů IHV se odehrává uvnitř organismu hráče a není tudíž vnějškově pozorovatelná. Jde o psychické procesy a stavy, laickým vyjadřováním běžně označované jako herní či taktické myšlení (vnímání, myšlení, rozhodování, pozornost), a o tzv. bioenergetické procesy, naznačující možnosti provedení herních činností hráčem v průběhu utkání, a to různě dlouhou dobu a s různou intenzitou.

IHV podléhá různým vlivům a okolnostem (tělocvična, míč, soupeř, rozhodčí, diváci, nemoc, zranění apod.), které sice můžeme předpokládat, ale které na druhou stranu můžeme – ve smyslu jejich individuálního působení na jednotlivce – jen stěží předvídat. Tyto vlivy a okolnosti jsou v odborných materiálech označovány jako „deformační faktory“ a na hráče v podstatě působí jako stres (Velenský, Karger 1999).

3.2 Teoretický rozbor útočných činností

Herní výkon družstva v útočné fázi je podmíněn útočnými činnostmi jednotlivce, kombinacemi a útočnými systémy.

3.2.1 Herní činnosti jednotlivce

Herní činnosti jednotlivce (dále HČJ) jsou dovednostním typem pohybové činnosti konané v otevřeném, tj. proměnlivém prostředí utkání.

HČJ se v současné době těší velké pozornosti trenérů i hráčů samotných. Tvoří nosní pilíř pro skupinové činnosti (pro herní kombinace) i pro činnosti plně týmového charakteru (pro herní systémy). Jak kombinace, tak systémy se ničím jiným nahradit nedají a efektivita jejich provedení závisí jen a jen na hráčích samotných. V návaznosti řečeného, závisí na kvalitách a úrovni zvládnutí herních činností jednotlivce.

Charakteristiky HČJ :

- 1) představují důležité herně komunikační prvky mezi hráči jednoho družstva,
- 2) existuje jich v základním popisu celkem 11 (7 útočných a 4 obranné) a většina z nich má své četné modifikace,
- 3) žádná z nich se v herních podmínkách nevyskytuje samostatně, ale že obvykle dochází k jejich plynulému navazování či řetězení,

- 4) mají současně charakter soutěžní a spolupráce, což znamená, že hráč, který svou individuální činností překoná soupeře či získá nad ním výhodu zároveň pomáhá družstvu k dosažení společného cíle,
- 5) žádná herní činnost není samoučelná z hlediska uplatnění v herních podmínkách, ale vyjadřuje určitý záměr a cíl, který dílčím způsobem přispívá ke konečnému vyřešení situace v útoku nebo v obraně,
- 6) rozlišuje se technická stránka a taktická stránka, kterou tvoří psychické stresy (především vnímání, myšlení a rozhodování) směřující hráče k pochopení herní situace a k výběru činnosti pro její řešení,
- 7) z hlediska motorického učení obě stránky společně vytvářejí nedílnou jednotu herní dovednosti.

Zjevnou stránkou herních činností jednotlivce, tj. způsob realizace, tvoří cílesměrné soustavy pohybů. Je pro ně charakteristické neustálé spojení s vnímáním, s interpretací dané herní situace na úrovni odpovídajících herních úkolů a s rozhodováním.

HČJ můžeme rozdělit na činnosti individuální (driblink, střelba, doskakování, uvolňování s míčem na místě a v pohybu) a na činnosti podmíněné dalšími hráči (přihrávání, clonění, uvolňování bez míče).

Útočné činnosti jednotlivce rozdělujeme na :

- uvolňování bez míče,
- uvolňování s míčem na místě,
- uvolňování s míčem v pohybu,
- přihrávání,
- střelba,
- doskakování,
- clonění.

Význam útočných činností jednotlivce

Každá z uváděných činností je důležitá už proto, že představuje základní a nosný prvek sportovní hry. Každá má své opodstatnění, a to jak z hlediska použití v utkání, tak především z hlediska procesu jejich učení a zdokonalování. Opomíjení nebo úplná eliminace kterékoli z nich znamená v souvislosti s tímto procesem „ochuzování“ hráče a zejména „ochuzování“ jeho následně předpokládané participace na týmovém herním výkonu (Velenský, Karger 1999).

3.2.2 Útočné kombinace

Představují cílesměrné jednání dvojice až pětice hráčů při řešení herních úkolů.

Podmínky vzniku a realizace kombinace:

1. Identifikace herního úkolu skupiny zúčastněnými hráči.
2. Komunikace mezi zúčastněnými hráči.
3. Sladění herních záměrů a rozhodování zúčastněných hráčů.
4. Časoprostorové sladění herních činností zúčastněných hráčů.

Útočné kombinace dělíme:

- kombinace založené na akci „hod“ a běh „,
- kombinace založené na clonění,
- kombinace založené na početní převaze útočníků nad obránci,
- kombinace založené na využití uvolnění drilinkem,
- kombinace založené na uvolnění bez míče,
- kombinace založené na přihrávání (Dobrý, Velenský 1987).

3.2.3 Útočné systémy

System hry družstva je organizace vztahů mezi hráči jednoho družstva a organizace jejich činností při předpokládané opozici soupeře (Velenský, Dobrý 1987).

Je zaměřen na dosažení konečného cíle družstva v utkání nebo na splnění úkolu útoku v úsecích utkání.

Také je charakterizován základním rozestavením hráčů, z něhož vyplývají specializované funkce jednotlivců, konkretizují se vztahy mezi nimi, určují se možnosti skupinových činností a vyplývají požadavky na herní činnosti jednotlivce.

System musí být dostatečně flexibilní, aby bylo možné při jeho realizaci v utkání brát v úvahu jak situaci soupeře (jeho slabá místa, přednosti, system hry a taktický plán, atd) ,tak i vnější podmínky utkání (prostředí, zařízení, důležitost utkání, publikum, rozhodčí).

Útočné systemy rozdělujeme:

- systemy postupného útoku,
- systemy rychlého protiútok,
- systemy proti osobním obranným systemům,
- systemy proti zónovým obranným systemům,
- systemy proti kombinovaným obranným systemům.

3.2.3.1 Rychlý protiútok (fast break)

Rychlý protiútok je základní herní útočný system, který se ve hře používá a je nutné se o něj snažit vždy a za každou cenu. Platí, že čím lépe družstvo ovládá rychlý protiútok, tím je efektivnější a výkonnostní rozdíly mezi družstvy jsou dány v první řadě tímto faktorem. Postupný protiútok je všeobecně považován za nutné zlo. V literatuře se za rychlý protiútok považuje akce, při které dochází k přečíslení obrany obvykle 1-0, 2-1, 3-1, 3-2. Zřídka kdy dochází i k přečíslení 2-0, případně 3-0. Stejně tak sem musíme zařadit i 1-1, protože řešením této akce je koš nebo faul,

v nejlepším případě koš a foul.

Rychlý protiútok lze uskutečnit vždy, když družstvo získá míč pod svou kontrolu a soupeři se nepodaří ihned zorganizovat obranný systém. Důležité je, aby se do jeho realizace zapojilo celé družstvo a aby byl zakončený se snahou po maximální úspěšnosti, tj. co nejbližší ke koši.

Čím je větší plocha hřiště, na níž se rychlý protiútok hraje, tím je zapotřebí většího počtu útočníků, kteří se rychlého protiútoku zúčastňují organizovaným postupem.

Rychlý protiútok je krátkodobá akce, která může být zakončena střelbou z krátké nebo střední vzdálenosti v jakékoli herní situaci.

V systému rychlého protiútoku se rozlišují tři fáze:

- Fáze zahájení,
- přechodová fáze,
- fáze zakončení.

V zahájení rychlého protiútoku po získání kontroly nad míčem existují dvě základní varianty:

- 1) První přihrávka je určena vždy jenom jednomu hráči, kterým bývá obvykle rozehrávač.
- 2) První přihrávka jde na kteréhokoli hráče, který se uvolňuje ve vzdálenosti 4 a více metrů od koše.

Rychlý protiútok je možno zahajovat v těchto herních situacích:

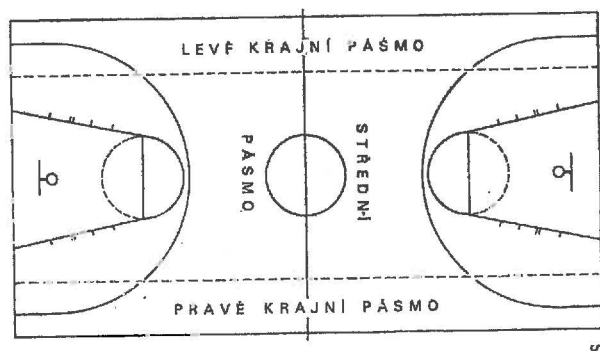
- 1) po soupeřově neúspěšné střelbě z pole,
- 2) po soupeřově koši z pole,
- 3) po soupeřově neúspěšném trestném hodu,

- 4) po soupeřově úspěšném trestném hodu,
- 5) po vhazování ze zázemí za postranní čarou kdekoli na zadní a přední polovině,
- 6) po rozskoku v úvodu hry,
- 7) po získání míče v poli.

V situacích při trestném hodu a při rozskoku je možno předem počítat s určitým stabilním rozestavením. V ostatních situacích, zejména tehdy, kdy nedochází k přerušení hry, je počáteční rozestavení ovlivněno vlastním obranným systémem soupeřova družstva. V každém případě však lze definovat úkoly tvořící družstvo (Dobrý, Velenský, 1987).

Pro organizaci rychlého protiútku jsou důležitá tři podélná pásma na hřišti (obr.1): levé krajní, střední a pravé krajní pásmo. Střední pásmo je mnohem širší než pásma krajní, protože je určeno pro postup hráče s míčem. V krajních pásmech se doporučuje používat driblinku jen ve vymezených případech.

Obr. 1:



Při systémech vedených na celém hřišti nebo na jeho větší části je třeba obsadit tato pásma třemi hráči. Čtvrtý hráč postupuje za tímto prvním sledem tak, aby ve vhodném okamžiku zasáhl do řešení situace a zvětšil nebo vytvořil početní převahu.

Pátý hráč zajišťuje návrat do obrany pro případ náhlé ztráty míče.

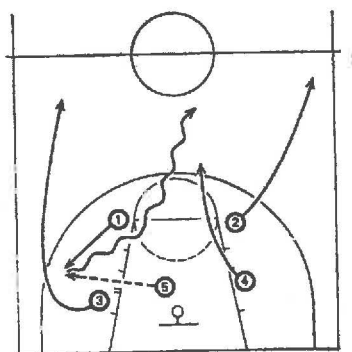
Z rozboru systému vyplývá, že při zakončování rychlého protiútku :

- Zakončování rychlého protiútoky v situacích uvedených ve skupině 2. a 3. vyžaduje kromě příslušných dovedností ještě odvahu, nebojácnost a odhodlanost.

1) Systém rychlého protiútoku zahájeného po stažení míče přihrávkou na předem určeného hráče a vedeného středem hřiště:

Tento systém vyžaduje všestranně připraveného agresivního rozehrávače, který se musí umět uvolnit pro chycení první přihrávky. V okamžiku chycení míče musí tento hráč přehled o celkové situaci a rychle se rozhodovat buď pro přihrávku, nebo pro únik driblinkem. Pro dva další hráče zbývá jediný úkol: vyrazit co nejrychleji podél postranních čar vpřed. (obr.2)

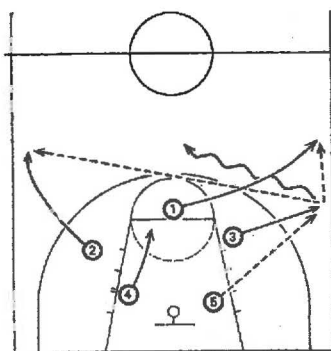
Obr. 2:



2) Systém rychlého protiútoku zahájeného po stažení míče přihrávkou na kteréhokoli hráče a vedeného středem hřiště:

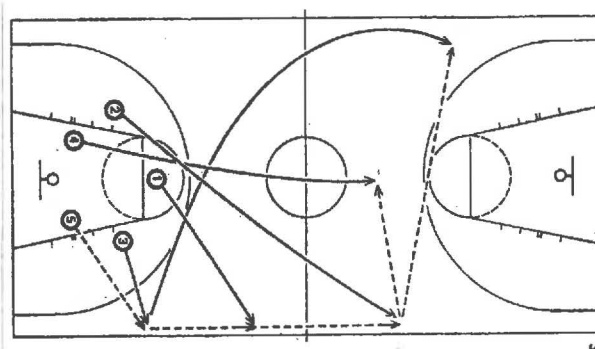
Založení tohoto systému rychlého protiútoku poskytuje více možností pro hráče, který stahuje míč a zahajuje akci první přihrávkou. Pro ostatní hráče je však náročnější a složitější, protože vyžaduje, aby se dva tři hráči uvolňovali pro chycení první přihrávky. (obr.3)

Obr. 3:



3) Systémy rychlého protiútoku zahájeného po stažení míče a vedeného podél postranní čáry (obr.4)

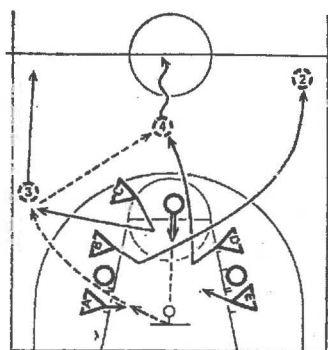
Obr. 4:



4) Systém rychlého protiútoku po neúspěšném trestném hodě

Výhodou této situace je, že se hráči mohou předem rozestavit na určená místa. Vzhledem ke vzrůstajícímu počtu trestných hodů je užitečné používat systém rychlého protiútoku v této situaci. (obr. 5)

Obr. 5:



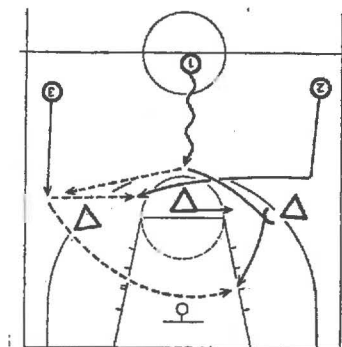
Zakončení rychlého protiútoku:

Řešení herních kombinací při zakončování rychlého protiútoku je charakteristické tím, že je jednorázové, nemůže se opakovat a musí být provedeno rychle a bez přerušení.

Zde uvádím některé typické příklady řešení situací při zakončování.

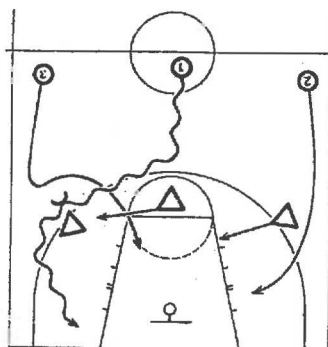
1a) První obměna zakončení v situaci 3/3 (3 útočníci proti 3 obráncům). (obr.6)

Obr. 6:



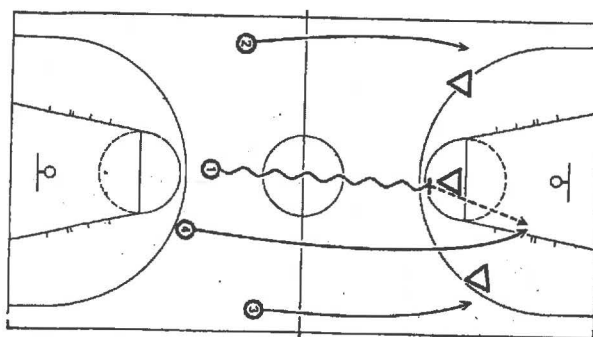
1b) Druhá obměna v situaci 3/3 (obr.7)

Obr. 7:



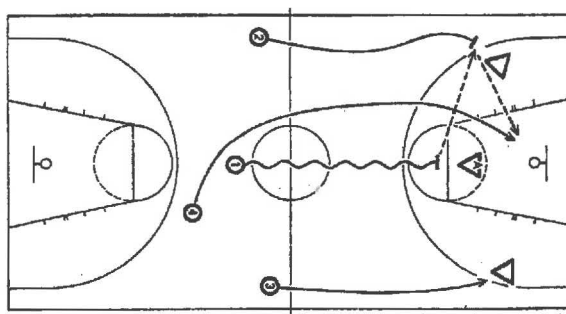
2a) První obměna zakončení v situaci 4/3 (obr. 8)

Obr. 8:



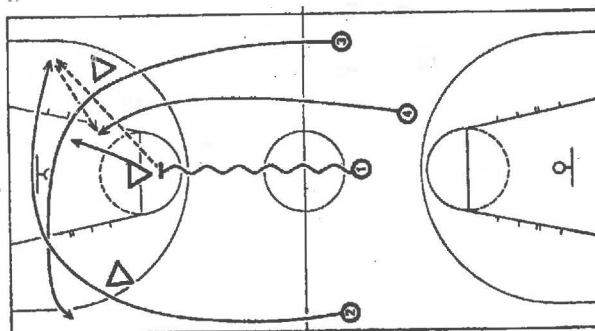
2b) Druhá obměna zakončení v situaci 4/3 (obr. 9)

Obr. 9:



2c) Třetí obměna zakončení v situaci 4/3 (obr. 10)

Obr. 10:



3.2.3.3 Přechodová fáze (transition game)

V současném basketbalu je přechodová fáze z obrany do útoku a naopak (transition defence / offence) klíčem k úspěchu.

Jedná se o krátké, několikasekundové úseky hry, které však často mohou rozhodnout o úspěchu, především v utkáních mezi vyrovnanými soupeři. Jedná se o herní situace následující po ztrátách míče, osobních chybách, střelbě a doskočení, dosaženém koši atd.

Klíčem k úspěšné „transition game“ je získat dobrou orientaci ve vztahu jednotlivce a družstva k celému prostoru hřiště. Zvláštní důraz pak musí být kladen na znalosti činnosti všech spoluhráčů a klíčovou důležitost na postavení hráče s míčem.

Tzv. „transition game“ je životně důležitou součástí týmového herního výkonu. Jen psychicky a fyzicky dobře připravení hráči mohou řešit úkoly, spojené s řešením těchto přechodových situací úspěšně. (Basketbal, ročník 1, leden 1994).

Přechodová fáze se vyvíjí z tradičního rychlého protiútoku, je to tzv. čtvrtá fáze. Nastává ve chvíli kdy jsou útočníci postaveni proti stejnému a někdy i vyššímu počtu obránců, ale využívají dezorganizace v obraně ke střelbě. Tato fáze je – v americké terminologii označovaná jako **secondary fast break** – však může i znamenat i zahájení

dalších kombinací, které jsou součástí plánované **transition game** a kterými družstva plynule přecházejí do postupného útoku. (E. Velenský, M. Velenský 1994).

3.2.3.4 Postupný útok

Velenský E. a Velenský M. (1994) uvádí, že v teorii klasifikace systémů postupného útoku lze rozlišovat tyto systémy podle:

- 1) obranných systémů, proti nimž se útočí (např. postupná útok proti zónovému obrannému systému 1-3-1. proti osobnímu presinku po celém hřišti apod.). Stále častěji se objevují a popisují tzv. mnohoúhelné systémy, které lze použít ze stejného základního rozestavení hráčů i ve stejných kombinacích proti celé řadě různých obran,
- 2) hráčských funkcí (např. dva střední útočníci, dva křídelní útočníci a jeden rozehrávač). Tendence však vede k vysoké univerzálnosti útočníků (např. pivoti v určitých kombinacích či akcích hrají ve vnějším prostoru a obráceně, rozehrávači a křídla ve vnitřním),
- 3) základního rozestavení hráčů (např. v rozestavení 1-3-1 je jeden rozehrávač, 2 křídelní útočníci, jeden střední útočník – post – v horním postavení a druhý střední útočník – pivotman – v dolním postavení),
- 4) volnosti respektive svázanosti organizace hry a spolupráce mezi útočníky.

V tomto kritériu rozlišení útočných systémů se poukazuje především na vztahy, které v rámci řešení herních situací přecházejí od zcela volné spolupráce („volné improvizace“) přes řízenou „řízenou improvizaci“ až k přesným, časově a prostorově sladěným činnostem a kombinacím.

Systémy založené na jenom na tzv. volné či úplné improvizaci (free- style) jsou zatím na vrcholovém basketbalu spíše předmětem teorie a spekulací.

Praktičtější význam ale přinášejí systémy, které se obvykle označují jako free – lance (...game,...offence,...game offence). Jde o systémy charakterizované určitým

základním rozestavením a „řízenou improvizací“, kterou hráči tvořivě uskutečňují podle předem připravených zásad či pravidel.

Posledním typem jsou systémy, které hráčům neposkytují příliš velkou „volnost“. Jejich znakem jsou určité vzorce (patterns). Jedná se o přesně určené činnosti a kombinace, které mohou pokračovat a na sebe plynule navazovat bez přerušení.

Běžně používané „vzorcové signály“ řeší určitou standardní situaci nebo systémy (a kombinace) uplatňované jako taktické varianty.

Organizace hry a spolupráce hráčů v útoku se zjednodušují. Útočné systémy určují v podstatě základní rozestavení hráčů, koncepci celkového pohybu útočníků a základní pravidla.

3.3 Determinanty individuálního sportovního výkonu

Podle Dobrého a Semiginovského (1988) jsou jako základ pro vytvoření individuálního sportovního výkonu uváděny tyto determinanty:

- bioenergetické determinanty
- biomechanické determinanty
- psychické determinanty

3.3.1 Bioenergetické determinanty

Pod pojmem bioenergetické determinanty je myšleno energetické krytí individuálního herního výkonu. Jednotlivé typy svalových vláken mají odlišné typy krytí svalové práce. Rozlišujeme svalová vlákna pomalá oxidativní, rychlá oxidativně-glykolytická, rychlá glykolytická a vlákna nediferencovaná.

Bioenergetické krytí probíhá ve třech systémech:

- 1) ATP- CP systém (anaerobní způsob získávání energie)
- 2) LA systém –laktátová zóna
- 3) O₂ systém –oxidativní laktátová zóna

Podle Dobrého a Semiginovského (1988) zajišťuje energetické krytí u činnosti rychlostně - silových krajní intenzitou především systém ATP – CP. Systém zajišťuje krytí pro činnost trvající maximálně 10- 15 vteřin a je určen množstvím těchto substrátů. Po vyčerpání ATP- CP systému je další činnost kryta z neoxidativního – laktátového systému. Jde o krytí bez přístupu kyslíku a proto dochází k hromadění kyseliny mléčné ve svalu. Hranicí individuálně dobře tolerovaného zvýšení kyseliny mléčné a jejích solí v krvi je úroveň individuálního (anaerobního) prahu. Další vzestup hladiny kyseliny mléčné je nežádoucí z hlediska energetického tak regulačního. Snižuje se efektivnost pohybové činnosti a narušuje se řešení herních situací a rozhodování. Proto je potřebné zvyšovat odolnost proti důsledkům acidózy na koordinaci a řešení herních situací.

Pro činnost střední a mírné intenzity je základ v oxidativní – laktátové zóně krytí. Jde o krytí za přístupu kyslíku bez zvýšení hladiny kyseliny mléčné. Jedná se o činnost trvající déle než 90 vteřin. Intenzita déle trvajícího pohybového výkonu je limitována rychlostí přijímat, distribuovat a využívat atmosférický kyslík. Tato schopnost je měřitelná a vyjadřujeme ji jako VO₂ max (spotřeba kyslíku).

Podle Dobrého a Semiginovského (1988) jde při účinném rozvoji odpovídajících zón energetického krytí o dvě základní úlohy a to:

- závazná posloupnost intenzity pohybových činností bioenergetické sycených
- průběžné doplňování pohotových energetických zdrojů ATP- CP vhodnou skladbou zátěžových intervalů a intervalů relativního zotavení.

3.3.2 Biomechanické determinanty

Jak uvádí Dobrý a Semiginovský (1988), jsou biomechanické determinanty jediným objektivně pozorovatelným jevem. U bioenergetických a psychických determinant tak není. Stává se konečným hodnotícím kritériem výkonu hráče. Jde zde o vytvoření dynamického stereotypu (pohybového návyku), při kterém se z určitého počtu svalů aktivuje při stejném pohybovém návyku vždy stejná kombinace svalů ve stejném sledu. I přes tyto vypracované dynamické stereotypy dochází v nervosvalovém systému k variacím, vytvářejícím individuální biomechanickou činnost, která je jedinečná. Tyto variace však mohou být příčinou chyb a neefektivního pohybového výkonu. K jejich odhalení a rozpoznání může přispět pochopení mechanismů lidského pohybu, které popsali Dobrý a Semiginovský (1988):

1. Princip sumace kloubních sil – jde o získání způsobilosti sčítat síly, vyvíjené různými svalovými skupinami na různých kloubech. Při nesprávné sumaci (sčítání) může dojít k zmenšení sil. Názorným příkladem je například basketbalová střela.
2. Princip kontinuity kloubních sil – tento princip je úzce spjat s principem sumace kloubních sil. Jde nejen o správné sečtení sil, ale i o správné načasování akcí kloubů. Pohyb musí začít u většího segmentu, např. stehna a pak pokračovat a přejít k menším segmentům. Porušení tohoto principu k neadekvátní síle a i ke špatnému načasování pohybu.
3. Princip impulsu – impuls je velikost síly násobená časem- tedy jde o sílu působící po určitou dobu. Využití a velikost tohoto impulsu, také závisí na podmínkách, ve kterých je zrovna využit.
4. Princip směru aplikace síly – jedná se o směr ze svalových efektorů, kterým je pohyb veden. Síla při střelbě musí být správně přenesena z ruky na míč.
5. Princip sumace rychlostí segmentů těla – ve kterém rychlost pohybu konečného segmentu je výslednice součtu individuálních rychlostí všech předchozích segmentů a jejich odpovídajícímu načasování.

„Má-li být pohyb, jímž se realizuje herní činnost jednotlivce, optimální, měly by se dodržet uvedené principy síly. Přiblížili bychom se pravděpodobně k vysoké ekonomizaci činnosti hybného systému, v důsledcích i ke snížení příliš vysokých tréninkových zatížení a k prevenci předčasného opotřebování hráče“ (Dobry, Semiginovský, 1988, str.21).

Podle Dobrého a Semiginovského, lze všechny pohyby shrnout do tří kategorií:

1. Stabilita – v níž jde o udržení rovnováhy vzhledem k zemské přitažlivosti nebo kdy části těla či celé tělo je v neobvyklé poloze.
2. Lokomoce – jedná se o aktivní změny těla a jeho poloh. Specifická forma herní lokomoce se rozvíjí v neustálém spojení se stabilitou.
3. Manipulace – se vztahuje k udělování síly různým předmětům a k absorpci síly z předmětů při použití převážně horních a dolních končetin. V manipulaci jsou obsaženy prvky stability a lokomoce.

3.3.3 Psychické determinanty

Dobry a Semiginovský (1988) píšou o tom, že při měnících se herních situacích a stále se proměňujícím psychickému zatížení při realizaci herního výkonu získávají velký význam pro úspěšnost herního výkonu kognitivní procesy.

„Kognitivní procesy je souhrnný pojem zahrnující ty psychické procesy, které slouží v průběhu utkání aktuálním potřebám řízení a orientace herních činností, regulaci podnětů a rozhodování při herních činnostech, regulaci a kontrole motorického provedení herních činností“ (Dobry, Semiginovský, 1988, str. 23).

Aktuální orientace na hřišti vyžaduje od hráče vnímání herní situace, což zahrnuje :

- vnímání vlastních pohybů
- vnímání cizích pohybů (spoluhráče a soupeřů)

- vnímání pohybů míče
- vnímání neměnicích se objektů, tj. prostoru, označení hřiště, cíle.

Pozornost se považuje za vlastnost všech psychických procesů, není tedy samostatný psychický proces, je to aspekt vzájemného působení mezi člověkem a okolím, mezi osobností a prostředím a tedy i mezi hráčem a herním prostředím.

Také plní funkci regulace, zaměřenosti a selekce, působí na strukturální změnu psychických procesů. Bez pozornosti není výkon hráče v utkání ani v tréninkovém procesu možný.

Znaky pozornosti ve sportovních hrách:

1. Distribuce pozornosti
2. Koncentrace pozornosti
3. Přepínání pozornosti

„Vysoká míra synchronizace výkonů při vnímání, taktickém operativním myšlení a motorických činnostech vyžaduje rychlou změnu mezi distribuovanou pozorností (přehled o celkové herní situaci, o rozestavení hráčů, o činnostech hráčů bez míče atd.) a koncentrovanou pozorností (přesnost přihrávky, smeče, střelby)“ (Dobry, Semiginovský, 1988, str.31).

Individuální herní výkon je vždy provázen deformačními faktory, jak uvádí Dobry, Semiginovský (1988), které snižují až znehodnocují výkon hráče.

„Odolnost proti rušivým vlivům se chápe jako způsobilost člověka vykonávat danou činnost v podmínkách působení deformačních faktorů pokud možno bez výrazného snížení efektivnosti činnosti“ (Dobry, Semiginovský, 1988, str. 35).

Deformační faktory postihují činnosti s vysokými nároky na přesnost. Vstupují do psychických procesů a snižují kvalitu percepce a rozhodování, zvyšují požadavky na energetické krytí a narušují biomechaniku. Rušivé vlivy vznikají z faktorů vnitřních (emoční napětí, zvyšující se únava) a vnějších (soupeřův odpor, neočekávaná

proměnlivost herních situací).

Podle Dobrého, Semiginovského (1988) je odolnost přesnosti vůči deformačním vlivům trénovatelná. Proto je důležité navozovat působení deformačních vlivů v tréninkovém procesu a tak zvyšovat odolnost vůči rušivým vlivům.

„Zvyšování psychické zatíženosti hráče chápeme jako učební proces, ve kterém jsou hráčem opakovaně překonávány postupně se zvyšující psychické i fyzické požadavky ve smyslu pozitivního zpracování zátěže“ (Dobrá, Semiginovský, 1988, str. 42).

3.4 Týmový herní výkon

Sportovně herní družstvo představuje sociální skupinu jedinečnou tím, že společná činnost všech jejích členů – hráčů – vyústí jako týmový výkon v utkání s jinou soupeřící skupinou.

Obě soupeřící družstva jsou ve vzájemném vztahu, potřebují se, jedno nemůže existovat při výkonu bez druhého, aby dosáhla stejného, ve skutečnosti však zcela neslučitelného cíle.

Týmový herní výkon je založen na individuálních herních výkonech, které podléhají vzájemnému regulačnímu působení. Jednotlivci ovlivňují hru družstva a družstvo působí na jednotlivce, kteří následně ovlivňují své jednání. (Dobrá, Semiginovský, 1988).

Základními mechanismy, které ovlivňují týmový herní výkon jsou podle Dobrého a Semiginovského (1988) *kooperace*, což znamená společnou činnost, spolupráci všech hráčů jednoho družstva ve snaze dosáhnout společného cíle, tj. co nejlepšího výsledku a také *kompetice*, což znamená odolávat pokusům soupeřova a družstva, bránit mu v dosažení cíle a současně prosazovat svoje cíle.

Dle Dobrého a Semiginovského (1988) má herní výkon své determinanty, na které působíme při rozvoji a kultivaci herního výkonu v tréninkovém procesu i v utkání. Patří k nim sociálně psychologické determinanty a činnostní determinanty.

3.4.1 Sociálně- psychologické determinanty

Základem této determinanty je týmová dynamika , která vysvětluje trenérovo a hráčovo chování jako výsledek dvou skupin, které na sebe působí a ovlivňují se. Jednu skupinu těchto sil tvoří tým jako instituce, role hráče a trenéra a očekávání spojené splněním rolí a obě role vymezující. Proti nim stojí druhá skupina sil: hráč a trenér s jedinečnými osobnostními vlastnostmi a individuálními potřebami a cíli.

Týmová dynamika je dána sociální kohezí, která se projevuje komplexem vnitřních sil a vztahů, které spojují členy skupiny mezi sebou a přitahují je ke skupině jako celku.

Koheze se skládá z pěti různých měřitelných prvků, a to:

- uspokojení z týmového výkonu,
- uspokojení z vlastního individuálního výkonu,
- úkolově orientovaná koheze – je určena vztahem hráčů k dané sportovní hře tím, že ji hráči rádi hrají,
- afiliační koheze – určená položkami jako „ hrají rád s tímto družstvem“, v družstvu se projevuje silný smysl sounáležitosti, hráči týmu jsou mezi sebou velmi úzce spjati, členství v družstvu je vysoce ceněno,
- touha jednotlivce po veřejném uznání.

Do týmové dynamiky patří podle Dobrého a Semiginovského (1988) i komunikace. Ta se stává problémem, když trenérovo hodnocení výkonu nesouhlasí s názorem jednotlivců nebo celého týmu. Platí to pro utkání i trénink. Jiný komunikační problém občas vznikne ve stresových momentech v utkání. Trenér, který mění na poslední chvíli strategické plány nebo dává mnoho složitých informací v poločase nebo v oddechovém čase, přetěžuje kapacitu hráče k procentuálnímu zpracování informací. Přirozeným důsledkem je snížení výkonu.

3.4.2 Činnostní determinanty

Základem této determinanty je činnostní koheze a činnostní participace hráčů na týmovém výkonu. Tyto dvě determinanty způsobují, že týmový herní výkon nelze chápat jako pouhou sumu individuálních herních výkonů. Vyzvedávají podmíněnost herního výkonu jednoho hráče výkony ostatních spoluhráčů. Pomáhají pochopit smysl hry družstva, úlohu či dokonce potřebu vynikajících jednotlivců a jejich nenápadných a obdiv vzbuzujících spoluhráčů. Zdůrazňují rovnováhu mezi těmito extrémy a pomáhají odstranit mnohé nejistoty a nejasnosti v rozvoji a kultivaci týmového výkonu. (Dobry, Semiginovský, 1988).

„Činnostní koheze zahrnuje soudržnost, spolupráci, souhru hráčů a soulad vztahů mezi hráči při činnosti v průběhu utkání. Vnější výrazem herní koheze je herní systém družstva realizovaný herními kombinacemi a herními činnostmi jednotlivce“. (Dobry, Semiginovský, 1988).

Podle Dobrého, Semiginovského (1988) je podmínkou rozvoje a kultivace činnostní koheze závazná realizace následujících úkolů:

1. Srozumitelně formulovat výkonové cíle, které jsou reálně dosažitelné, a usilovat o to, aby je hráči přijali. Zjišťovat názory hráčů s nespokojovat se mlčenlivým souhlasem.
2. Vytvářet herní systém, který by se zakládal na souladu individuálních hráčských zájmů s celkovou výkonovou úrovní a hodnotovou orientací družstva.
3. Pro každého hráče jednoduše vymezit jeho herní roli a vysvětlit, jaký výkon se od něj bude očekávat. Tím rámcově vymezit participaci hráče na týmovém výkonu.
4. Při praktické tvorbě herního systému poskytovat dostatek možností k autonomnímu rozhodování. Ujasnit, co se od hráče bezpodmínečně vyžaduje a v čem se mu ponechává relativní svoboda jednání.

Vlivem působení různých deformačních faktorů se optimální stadium činnostní

koheze proměňuje. V týmovém výkonu se objevuje chaos, který může z různých důvodů vyústit v rozpad týmového výkonu.

„Činnostní participace je míra účasti jednotlivých hráčů na týmovém výkonu “ (Dobrá, Semiginovský, 1988). Je obecně platným jevem na jakékoliv výkonové úrovni. Funguje u začátečníků i vrcholových hráčů, nabývá nových podob, vyvíjí se.

„ Vývoj hráče je vývojem jeho participace na týmovém výkonu “ (Dobrá, Semiginovský, 1988).

Pro každého hráče je důležité, může –li se autonomně rozhodovat o tom, co udělá a jak bude jednat v proměňující se herní situaci.

„Autonomie znamená odpovědnost hráče za iniciativu v rámci týmového výkonu a současně i relativní svobodu rozhodování v rámci směrnic daných trenérem pro herní systém družstva.“ (Dobrá, Semiginovský, 1988).

3.5 Osobnost sportovce

Důležitým faktorem, který také ovlivňuje sociální kohezi, činnostní kohezi, participaci a také týmovou dynamiku je osobnost sportovce.

„ Jde o individuální jednotu duševních vlastností a procesů sportovce, které jsou poměrně stálé a typickým způsobem se projevují v každé konkrétní činnosti sportovce a ovlivňují tak i dosahování výkonů.“ (Vaněk, Hošek, Rychecký, Slepíčka, 1984, str. 113)

Osobnost sportovce je určována dlouhodobým působením tří skupin činitelů:

- 1) vrozené anatomicko- fyziologické předpoklady sportovce,
- 2) životní prostředí předsportovní, sportovní a mimosportovní,
- 3) společné výchovné působení (sociální učení).

Základem pro osobnost sportovce je typologické rozdělení dle temperamentu:

- cholerik
- sangvinik,
- flegmatik,
- melancholik

Podle literatury potřebuje každý z těchto typů různý způsob zatěžování, což v dnešních podmínkách není možné.

Z hlediska sportovní hry je role v družstvu důležitější, i když i ta bývá ovlivněna sociální rolí.

Dle Vaňka, Hoška, Rycheckého a Slepíčky (1984) se ve sportovních situacích nejvíce promítá do chování sportovce role sociální. Je považována za systém chování, který se od sportovců očekává. Sociální role sportovce vyrůstá ze složek struktury jeho osobnosti. Očekává se od něj určitá zaměřenost, charakter a výjimečné speciální schopnosti. Sociální role se ve sportovní kariéře vyvíjí.

Pokud jde o hráčské role v družstvu dochází v basketbale k tomuto rozdělení:

- rozehrávač,
- křídlo,
- pivot

Další možná sociální role, která ovlivňuje chování družstva, je role vůdce. Je to taková role hráče, která nejvíce ovlivňuje dění ve skupině.

Každý hráč v družstvu zastává nějakou sociální roli, která mu může vyhovovat nebo nemusí. Proto někdy dochází ve skupině k rozkolům.

Rozhodnutí se věnovat plně sportovní dráze představují čtyři fáze hráčského vývoje. Svoboda a Vaněk (1986) chápou fáze vývoje jako časová období, po která se sportovec věnuje své hře s úmyslem dosáhnout a udržet určitou výkonnost. Jsou to:

- 1) fáze evoluční,
- 2) fáze kulminační (vrcholových výkonů),

- 3) fáze involuční,
- 4) fáze přizpůsobení (adaptační).

3.6. Trenér

Svoboda a Vaněk (1986) chápou práci trenéra jako specifickou pedagogickou činnost. Kořeny tohoto pedagogického a psychologického přístupu ke sportu směřují k zakladateli olympijského hnutí moderní doby Pierru de Coubertinovi.

Podle Dobrého a Semiginovského (1988) působí trenér na hráče, kteří tvoří družstvo. Ovlivňuje vztahy mezi hráči a je zpětně jimi ovlivňován.

Trenér musí určit, kdo řídí a kdo bude řízen, neboť on je nositelem a vykonavatelem řízení.

Mezi důležité činnosti trenéra patří rozhodování a také plánování.

Podle Dobrého (1986) je rozhodování výběr optimální varianty dalšího postupu hráče a družstva z určitého počtu možných variant.

Trenér se rozhoduje:

- před tréninkovým cyklem, jednotkou, utkáním
- při realizaci tréninkového procesu, v průběhů utkání
- po skončení tréninkové jednotky nebo utkání.

Dobry (1986) charakterizuje plánování jako rozhodovací proces před tréninkovým procesem nebo utkáním. Konkretizuje se v sestavování různých plánů. Aktuálnost a užitečnost plánu musí být zabezpečována jako postupnou detailizací a korekcí na základě kontroly.

Jak uvádí Dobry a Semiginovský (1988) je interpersonální percepce bezprostřední vnímání člověka člověkem v různých druzích činnosti.

Činnost trenéra a hráčů je činnost společná. Je důležité, jak se trenér a hráči vnímají

a vysvětlují si jeden druhého, neboť na tom všem závisí výsledky, kterých dosahují společnou činností.

Vnímání osob má tři složky:

- tributní složka – zde se formuje dojem o druhé osobě.
- očekávací složka – vnímání druhého není pouze přičítání určitých vlastností druhému.
- afektivní složka – znamená, že na druhé lidi reagujeme též emocionálně.

Dále Dobrý a Semiginovský (1988) popisuje chování trenéra. Jedná se o vnější stránku jeho činnosti a skládá se z jednotlivých druhů chování. Patří sem:

- Instrukce - vztahuje se k nové činnosti, popisuje ji.
- Korekce – požaduje okamžitou změnu v prováděné pohybové činnosti.
- Zpětná informace – vztahuje se k průběhu nebo výsledku vykonané činnosti.
- Pozorování – kontrola nebo diagnóza prováděné činnosti.

Formy projevu:

- řečové (použití mluveného slova)
- současně řečové a pohybové (trenér mluví a gestikuluje)
- jenom pohybové (gesta, pohyby)
- nonverbálně akustické (trenér píská, tleská)
- mlčení
- taktilní (trenér vede hráči ruku)
- písemné, obrazové

S řídicí činností trenéra souvisí i jeho role, tj. jeho očekávané chování. Bylo identifikováno šest dimenzí role trenéra. Patří sem:

- informační
- důvěrníka
- ukázkování
- motivační
- referentská
- výchovná

Tyto dimenze se promítají i do typologie trenérské činnosti, která se mimo jiné v souvislosti se stoupajícími nároky na řídicí schopnosti trenéra začíná diferencovat podle výkonnostních úrovní. (Dovalil, 2002)

3.7 Metodicko - organizační formy a didaktické metody

3.7.1. Metodicko- organizační formy

Metodicko – organizační formy nám slouží k nacvičení a procvičení herních činností jednotlivce, herních kombinací nebo herních systémů.

Podle Dobrého a Semiginovského (1988) jsou to způsoby uspořádání podmínek umožňující efektivní řízení tréninkového procesu k jeho určitým cílům.

Tyto formy jsou dány vnějšími herně situačními podmínkami a obsahem tvořeným herními činnostmi. Vnější podmínky zahrnují přítomnost nebo nepřítomnost soupeře a stupeň proměnlivosti situačně herních podmínek.

Metodicko – organizační formy se dělí na:

A) Průpravné cvičení 1. typu – charakterizované nepřítomností soupeře a předem

určenými relativně neměnnými podmínkami.

- B) Průpravné cvičení 2 typu – charakterizované nepřítomností soupeře a náhodně proměnlivými avšak limitovanými podmínkami.
- C) Herní cvičení 1. typu – charakterizované přítomností soupeře a předem určenými situačně herními podmínkami i určeným průběhem řešení herní situace.
- D) Herní cvičení 2. typu – charakterizované přítomností soupeře a náhodně proměnlivými avšak limitovanými situačně herními podmínkami.
- E) Průpravná hra – charakterizované přítomností soupeře a náhodně proměnlivými situačně herními podmínkami.

Během všech typů metodicko- organizačních forem, jako jsou herní činnosti jednotlivce, herní kombinace a herní systémy by nemělo docházet k jednostrannosti učiva. Před tím by nás měl chránit inventář technicko – taktických základů herních činností jednotlivce, který umožňuje vytvářet různé složité tematické celky spojováním jednotlivých parametrů.

3.7.2 Didaktické metody

„Didaktickou metodu chápeme jako teoretický model uspořádání operací a časových aspektů nácviku, herního a kondičního tréninku“ (Dobry, Semiginovský, 1988, str. 165)

Didaktické metody rozdělujeme do tří kategorií:

- A) strukturu herních činností na celek nebo jeho části
- B) koncentrace a distribuce herních činností v čase
- C) manipulace se zatížením v bioenergetické smyslu

A)

- metoda v celku
- metoda po částech
- metoda progresivního spojování částí v celek
- metoda od celku k částem
- metoda od celku k částem a k celku
- metoda od části k celku a k částem

B)

- metoda koncentrace (hustota)
- metoda distribuce (rozloženost)
- metoda koncentrace – distribuce
- metoda distribuce – koncentrace

C) principy konstrukce na základě:

- intenzity činnosti
- délky trvání zátěžových intervalů
- počtem intervalů v jedné sérii
- délkou trvání zotavných intervalů v jedné sérii
- počtem sérií
- délkou trvání zotavných intervalů mezi sériemi
- charakterem činností v zotavných intervalech

3.8 Výňatek z pravidel

Pravidlo čtyři. PŘEDPISY HRY

Čl. 9 Začátek a konec období nebo utkání

9.1. První období začíná, když je míč dovoleně udeřen skákajícím hráčem na rozskoku.

9.2. Všechna ostatní období začínají, když se dovoleně míč dotkne hráč na hřišti po vhazování.

Čl. 10. Stav míče

10.1. Míč může být buď **živý** nebo **mrtvý**.

10.2. Míč se stane **živým** když:

- během rozskoku je míč dovoleně udeřen skákajícím
- během trestného hodu je míč předán hráči k provedení
- při vhazování je míč předán vhazujícímu hráči

10.3. Míč se stane **mrtvým** když:

- je dosaženo koše ze hry nebo z trestného hodu
- zazní signál rozhodčích, zatímco je míč živý
- je zřejmé, že míč nepadne do koše při trestném hodu, po kterém následuje :
 - další trestný hod
 - další trest (trestné hody nebo vhazování)
- zazní signál končící období
- zazní signál měřiče 24 vteřin, zatímco je míč pod kontrolou družstva
- míč je již v letu na koš po hodu z pole a dotkl se ho hráč kteréhokoli družstva
- míč je již v letu na koš po hodu z pole a dotkl se ho hráč kteréhokoli družstva
poté co:
 - rozhodčí zapíská
 - zazní signál hodin hry ukončující období

- zazní signál 24 vteřin.

Čl. 14 Kontrola míče

14.1 Kontrola míče družstvem začíná, má-li hráč tohoto družstva živý míč pod kontrolou tím, že jej drží nebo s ním dribluje nebo má živý míč k dispozici.

14.2 Kontrola míče družstvem trvá, když:

- hráč tohoto družstva má živý míč pod kontrolou
- hráči tohoto družstva si míč přihrávají

14.3 Kontrola **končí**, když:

- soupeř získá kontrolu míče
- míč se stane mrtvým
- míč opustil ruce házejícího při hodu na koš z pole nebo při trestném hodu

Pravidlo pět. Přestupky

Čl. 29 Dvacet čtyři vteřin

29.1 Pravidlo

29.1.1 Získá-li hráč kontrolu živého míče na hřišti, musí se jeho družstvo pokusit hodit koš z pole do **dvaceti čtyř** vteřin.

K provedení hodu na koš z pole musí být splněny následující podmínky :

- míč musí opustit ruku (ruce) házejícího při hodu z pole před zazněním signálu 24 vteřin
- poté co míč opustil ruce házejícího při hodu na koš z pole, se míč musí dotknout obroučky nebo padnout do koše

29.1.2 **Když je hozeno na koš těsně před koncem období 24 vteřin** a signál zazní zatímco míč letí na koš poté co opustil ruce házejícího :

- padne- li míč do koše, není přestupek, koš se počítá
- dotkne- li se míč obroučky, ale nepadne do koše, nedojde k přestupku, signál bude zanedbán a hra pokračuje bez přerušení
- dotkne- li se míč pouze desky (ne obroučky) nebo obroučku mine, dojde k přestupku , pokud soupeř nezíská okamžitou a jasnou kontrolu míče, v tom případě bude přestupek zanedbán a hra pokračuje

Všechna ustanovení o srážení míče a směřování ke koši jsou aplikována.

29.2 Postup

29.2.1 Když zařízení 24 vteřin bylo **omylem vynulováno**, může rozhodčí zastavit ihned hru, jakmile to zjistil, pokud tím nevystaví některé družstvo do nevýhody. Čas na zařízení bude opraven a držení míče bude vráceno družstvu, které mělo míč předtím pod kontrolou.

29.2.2 Je-li hra zastavena rozhodčím pro nějaký důvod bez spojení s některým družstvem, nových 24 vteřin a držení míče bude přiznáno družstvu, které mělo míč pod kontrolou.

Ale když podle mínění rozhodčího by soupeř byl postaven do nevýhody, pak bude pokračováno v měření 24 vteřin od doby zastavení.

29.2.3 Když **signál zazní omylem**, zatímco má družstvo míč pod kontrolou nebo žádné družstvo nemá míč pod kontrolou, signál bude zanedbán a hra pokračuje.

Ale když podle mínění rozhodčího bylo družstvo, mající míč pod kontrolou, postaveno zazněním signálu do nevýhody, musí být hra zastavena. Zařízení bude opraveno a držení míče bude přiznáno družstvu, které mělo míč pod kontrolou v okamžiku signálu.

4. Metody výzkumu

4.1 Hypotéza

Vycházím z definice, že hypotéza je předpoklad, který umožňuje učinit na základě řady faktorů závěr o existenci objektu, o souvislosti nebo příčinách jevu, přičemž tento závěr nelze pokládat za zcela prokázaný.

- předpokládám, že čím delší bude délka trvání útoku, tím nižší efektivita
- předpokládám, že počet rychlých protiútoků, může ovlivnit průběh utkání
- předpokládám, že existuje časový limit, kdy efektivita stoupá a naopak i klesá

4.2 Cíle a úkoly práce

4.2.1 Cíl práce

Cílem mé práce je na základě studia odborné literatury a sledování videozáznamu vybraného mužstva a jeho hráček z ME v Itálii 2007, analyzovat efektivitu zakončení útočných akcí. Pokusím se zjistit obecnou délku trvání útoků, také se budu snažit určit časový limit, kdy efektivita zakončení stoupá a kdy naopak klesá. Tento časový limit budu zjišťovat jak všeobecně, tak i podle jednotlivých druhů zakončení.

4.2.2 Úkoly práce

V mé diplomované práci jsem si stanovila tyto úkoly:

- 1) vytvořit kategoriální systém pro pozorování vybraných jevů
- 2) příslušnými diagnostickými technikami evidovat a registrovat významné herní situace

4.3 Otázky výzkumu

- 1) Zjistit počet útoků v zápase.
- 2) Zjistit obecnou délku trvání útoku a určit nejvhodnější okamžik zakončení.
- 3) Určit a porovnat efektivitu zakončení dle jednotlivých druhů zakončení.
- 4) Zjistit, zda- li existuje nějaká souvislost mezi úspěšným zakončením a dobou zakončení.

4.4 Metodika

Získávání a sběr informací pro moji práci je založeno na pozorování videozáznamů pořízených nahráním z přímých přenosů vybraných utkání z ME 2007, které vysílala Česká televize.

Prováděli jsme tedy tzv. empirický výzkum, jehož předmětem jsou jevy konkrétní reality (vzdělávací procesy, jejich obsah, subjekty) a dospívá ke konkrétním zjištěním většinou kvantifikovaným. Na základě empirického výzkumu nelze předložit o daném jevu objektivně ověřitelná fakta, která by bylo možno interpretovat vědeckými metodami.

Při pozorování jsem pomocí stopek měřila čas a naměřené hodnoty jsem vyhodnotila na základě jednoduchých statistických metod.

Výsledky jsem zaznamenávala do předem připravených tabulek. Vše využiji k vyvození závěrů.

4.4.1 Záměry diagnózy a její druhy

Popis je omezen jen na nejdůležitější vlastnosti a znaky herního výkonu. (Šafaříková in Dobrý 1988) :

- Ohodnocení výkonu ve sportovních hrách předpokládá, že rozpoznáme či zjistíme aktuální stav hráče či družstva, porovnáme ho s něčím a na základě srovnání zařadíme vyšetřované do určité, předem různě přesně charakterizované skupiny, kategorie. Výsledkem je tzv. kategorizující diagnóza. Aktuální stav se přitom snažíme vyjádřit skórem, číselnými údaji nebo hodnotou škály, stupnice.

- Popis výkonu ve sportovních hrách znamená také v podstatě rozpoznání aktuálního stavu. Na prvním místě nás zajímá struktura výkonu. Pozorujeme a popisujeme činnost nebo i její části tím, že vymezíme její nejdůležitější znaky. Všímáme si, jak spolu jednotlivé části činnosti souvisejí, jak se navzájem ovlivňují. Výsledkem je tzv. analytická, popisná diagnóza.

Popis činnosti hráče v utkání je složitou a obtížnou záležitostí, neboť se jedná o činnost strukturovanou a mnohovztažnou. V žádném případě nejsme schopni popsat všechno. Například si všímáme útočných a obranných systémů vzhledem k systémům hry družstva soupeře, dále stability kondice v průběhu utkání celkově i u jednotlivých hráčů a v neposlední řadě i chování individualit a tzv. klíčových hráčů.

4.4.2 Diagnostické techniky a prostředky

Techniku chápeme jako teoretický model uspořádání operací a časových aspektů vlastního vyšetření s cílem získat o vyšetřovaném objektu diagnostický údaj. Konkrétní podoby tento model nabývá v jednotlivých diagnostických prostředcích (v numerické škále, v určitém písemném záznamu pozorování či v určitém testu atd). (Šafaříková, 1988)

Podle Šafaříkové (1988) existuje mnoho vyšetřovacích technik, které se třídí podle různých hledisek, např. podle prostředí, v němž vyšetření probíhá (techniky laboratorní, terénní), podle vědních disciplín, v nichž se využívají (techniky používané v lékařských vědách, v kriminalistice, psychologii atd.).

V tréninkovém procesu ve sportovních hrách, jak uvádí Šafaříková (1988) se používají techniky, které se rozlišují podle převažující formy vyšetřující osoby, jako trenér či učitel. Patří sem techniky založené na :

- pozorování
- posuzování
- testování
- dotazovací techniky (rozhovor, anamnéza, dotazník).

4.4.3 Obecná charakteristika pozorování

Od běžného pozorování se liší záměrností, účelností, plánovitostí, soustředěností a aktivností. Také lze definovat jako zvláštní druh selektivního, kontextuálního a kontrolovaného smyslového vnímání. (Šafaříková, 1988)

Pozorování je metoda široce použitelná, předmětem pozorování může být hráč nebo celé mužstvo.

Selektivnost- nelze pozorovat činnost jednotlivce tak činnost celého družstva, posuzovat je, srovnávat a hodnotit najednou, proto jsou nutná časová a obsahová vymezení.

Kontextuálnost- aby pozorování vedlo k cílům, tak je potřeba pozorovat jevy v souvislostech, v kontextu jednoho jevu druhým.

Kontrolovanost- snaha eliminovat nepřesnosti při pozorování výkonu.

4.4.4 Druhy pozorování

Šafaříková (1988) dělí druhy pozorování na přímé a zprostředkované, kvantitativní a kvalitativní, prosté a experimentální.

V mém případě provádím pozorování zprostředkovaně z videozáznamu, jedná se tedy o nepřímé pozorování. Nepřímé pozorování má pro kvalitu získaných údajů své výhody i nevýhody. Nepřímé pozorování z videozáznamu umožňuje hodnocení bez časového stresu a jiných rušivých faktorů. Navíc je schopna opakovaného pozorování stejných úseků hry, poté co nastanou nějaké nejasnosti a také zabraňuje poklesu pozornosti a celkové únavy. Naopak k nevýhodám tohoto pozorování patří to, že videozáznam není schopen zachytit celou plochu hřiště, a proto získaná data mohou být částečně zkreslená.

Ale i přesto se domnívám, že metoda nepřímého pozorování je dostatečně schopna provést námi stanovený výzkum.

Hlavním znakem všech sportovních her je individuální herní výkon a týmový herní výkon. Abychom je mohli hodnotit, musíme získat různé množství kvantitativních a kvalitativních údajů. Právě tyto údaje nám mohou poskytnout následující techniky, k nimž patří :

- přímé pozorování a posuzování v utkání,
- zápis o utkání
- technický záznam o utkání
- stenogram utkání
- videozáznam.

(Dobrá, Velenský, 1987)

4.4.5 Zákonitosti pozorování

4.4.5.1 Příprava pozorování

Příprava pozorování musí splňovat následující požadavky:

- stanovení cíle pozorování,
- vytvoření a formulování konkrétních dílčích úkolů, směřujících ke stanovenému cíli,
- kategorizace forem chování (herní činnosti jednotlivce, herní kombinace, systém hry družstva, herní situace, úseky utkání, vztah dvou soupeřů atd),
- časové vymezení,
- obsahové vymezení pozorování,
- předběžná příprava teoretická a praktický výcvik v pozorování,
- příprava kódovacího systému

4.4.5.2 Postup při vlastním pozorování

- od počátku si všímat kladného, ptát se po příčinách chyb, nedostatků a odhalovat je,
- porovnávat s tím, co o věci víme (uvědomovat si shody a rozdíly),
- izolovat pozorovaného hráče při řešení jednoho herního úkolu nebo jejich série, důležitost koncentrace,

- najít strukturu jevu

4.4.5.3 Podmínky správného pozorování

- aktivnost pozorovatele,
- přesnost,
- systematičnost,
- podrobnost,
- svědomitost,
- kritičnost

4.4.5.4 Chyby pozorovatele a jejich příčiny

- omezené a neúplné vědomosti o pozorované činnosti a její struktuře,
- nedostatečné osobní praktické zkušenosti s pozorováním,
- různý typ pozorovatele vyplývající z osobní rovnice každého pozorovatele,
- předsudky pozorovatele (systematická chyba, chyba centrální tendence, haló efekt, chyby kontrastu, chyby projekce)

4.4.6 Kvantitativní analýza videozáznamu týmového herního výkonu

Kvantitativní analýza videozáznamu týmového herního výkonu (dále jen KAVTÝM) vznikla do jisté míry jako standardizovaný postup evidence údajů o týmovém herním výkonu a jejich zpracování. Konkrétním námětem pro její vznik byla snaha o objektivnější pohled na herní výkon družstev v NBA.

KVATÝM umožňuje bezprostřední konfrontaci efektivity týmového herního výkonu obou soupeřících družstev. Na základě pozorovaných jevů, jejich záznamu a jejich zpracování lze získat představu o obecných příčinách vítězství jednoho družstva a o porážce soupeřícího družstva. Dále umožňuje tvorbu ucelenějších charakteristik týmového herního výkonu určitých věkových kategorií, různých soutěží ke zjišťování rozdílů mezi nimi. (Velenský, 2007)

4.4.6.1 Kategorie pozorování

Zaznamenávala jsem všechny útočné akce úspěšné i neúspěšné :

1. Počet míčů pod kontrolou
2. Střelba
 - z krátké vzdálenosti (K)
 - střelba ze střední vzdálenosti (S)
 - střelba z dlouhé vzdálenosti (D)
 - střelba z krátké vzdálenosti
 - útočné doskakování s okamžitou střelbou na koš (DO+)
 - útočné doskakování s okamžitou střelbou a získaným faulem
 - trestné hody (1+1- oba proměnil, 1+0- první proměnil, 0+1- druhý proměnil)
3. ztráta míče
 - špatná přihrávka (PŘ) / zachycená soupeřem, hozená do autu /
 - porušení pravidel bez špatných přihrávek končící v autu (PP) / přestupky a útočné osobní chyby /
 - jiné ztráty míče (J) / např. ztráty míče při driblinku, po rozskoku, nebo ztráty, které se nedají zařadit do uvedených kategorií.
4. Obranné doskakování-všechny míče, které získá družstvo po neúspěšné střelbě soupeře (I)
5. Výskyt postupných útoků (PÚ)
6. Výskyt rychlých protiútoků (RP).

Získané údaje umožňují :

1. Stanovit celkový počet míčů pod kontrolou, tj. četnost všech možností družstva realizovat útok (= aritmetický součet údajů o finálních jevech jednotlivých episod, s výjimkou TH nařizovaných za osobní chybu na střídajícího hráče).
2. Stanovit celkovou úspěšnost (efektivitu) útočných akcí v % (podíl úspěšně zakončených útoků střelbou v jednotkách a celkového počtu míčů pod kontrolou x 100).
3. Určit výskyt střelby z krátké, střední a dlouhé vzdálenosti a její úspěšnost v %.

4. Určit počet trestných hodů a jejich úspěšnost v %; zjistit, v kterých případech střelby se nejčastěji nařizují trestné hody.
5. Určit, kolikrát získává útočící družstvo míč pod kontrolu jeho doskočením po vlastní neúspěšné střelbě a stanovit úspěšnost střelby provedené ihned po doskočení.
6. Zjistit, kolikrát získává útočící družstvo míč po kontrolu útočným doskakováním vůbec.
7. Stanovit tzv. absolutní úspěšnost střelby (AUS) v % (= podíl všech úspěšných střeleckých pokusů počítaných jako 1 bod a počtu všech realizovaných střeleckých pokusů včetně trestných hodů x 100).
8. Stanovit tzv. relativní úspěšnost střelby (RÚS), tj. v podstatě střelba ze hry.
9. Zjistit výskyt ztraceným míčů, tj. případů, které v epizodách útoku zbavují družstvo možnosti úspěšně zakončit útok střelbou.
10. Získat relativní přehled o počtu ztracených míčů celkově i v jednotlivých případech ztrát s ohledem na PMK vyjádřeném v % (= podíl ztracených míčů celkově nebo v jednotlivých případech ztrát a PMK x 100).
11. Určit relativně poměrné zastoupení jednotlivých ztrát míčů v % (= podíl ztrát míčů v jednotlivých případech a celkového počtu ztrát x 100).
12. Relativně kvantitativní konfrontaci úspěšně a neúspěšně zakončených útoků s ohledem na úspěšnou i na neúspěšnou střelbu a ztráty míčů;
13. Získat přehled o zastoupení rychlých protiútoků a jejich úspěšnosti;
14. Získat přehled o zastoupení postupných útoků a jejich úspěšnosti;
15. Získat přehled o obraném doskakování a o počtu takto získaných míčů pod kontrolu;
16. Vypočítat tzv. relativní úspěšnost obrany družstva v % (= součet počtu doskočeným míčů v obraně a počtu ztrát míčů soupeře v podílu s PMK soupeře x 100 - RÚO);
17. Stanovit konečnou efektivitu týmového herního výkonu v % (KDE), a to součtem absolutních četností CEÚ a RÚS v poměru (děleno) k celkovému součtu PMK obou družstev x 100.

4.5 Vlastní pozorování

4.5.1 Cíle

Mým cílem bylo zjistit obecnou délku trvání útočných akcí, určit časový limit, kdy efektivita zakončení stoupá a kdy naopak klesá, jak všeobecně, tak i podle jednotlivých druhů zakončení.

4.5.2 Výzkumný soubor

Výzkumným souborem v mé diplomové práci jsou utkání týmu českých reprezentantek na mistrovství Evropy 2007. Jsou to zápasy ČR-Izrael, ČR-Turecko, ČR-Lotyšsko, Německo-ČR, ČR-Litva, Belgie-ČR, ČR-Bělorusko, ČR-Belgie, ČR-Litva.

4.5.3 Příprava pozorování

Tato diplomová práce je založena na pozorování videozáznamu. Jedná se o zprostředkování pozorování (analýza videozáznamu), evidovaném pozorování a posuzování a na možnosti, které vyplývají z tzv. kvalitativních a kvantitativních charakteristik herního výkonu. Tuto metodu jsem si zvolila proto, neboť vzhledem k samotnému zadání práce nemám jiné možnosti z hlediska získání materiálů.

Videozáznam poskytuje značné množství detailních informací o družstvu i jednotlivcích. Proto k analýze videozáznamu musíme přistupovat s přesným vymezením úkolů a jevů, které v záznamu budeme sledovat a hodnotit. Poskytuje nám analýzu skupinových činností, jako zapojení hráčů do obranných a útočných systémů.

Při analýze jsem postupovala tímto způsobem:

- 1) Pojmenovat, co jsme chtěla sledovat,
- 2) Samotný význam,
- 3) Vyhodnotily jsme videozáznam utkání s pomocí průběhu o utkání.

4.6 Rozbor videozáznamu

Utkání, která jsem sledovala byla zaznamenávána na DVD, což mi umožnilo velmi přesně zaznamenávat průběh útočných akcí, jak úspěšných i neúspěšných. Práce je zaměřena na sledování efektivity útočných činností akcí v závislosti na délce jejich trvání od získání míče pod kontrolu. Obrannými činnostmi jsem se při pozorování utkání nezabývala.

Při vlastním záznamu jsem si do předem připravených tabulek zaznamenávala průběh útočných akcí pomocí předem určených zkratk, které symbolizují určitý druh zakončení.

Z takto získaných údajů jsem zpracovala výsledky pomocí jednoduchých statistických metod, které mi měly dát odpovědi na otázky, které jsem si stanovila před tím, než jsem začala sledovat a hodnotit jednotlivá utkání..

5. VÝSLEDKOVÁ ČÁST

V této diplomové práci jsem sledovala utkání naší ženské reprezentace na mistrovství Evropy, které se konalo na podzim v Itálii v roce 2007. Na tomto mistrovství sehrály naše ženy devět utkání, a to s Izraelem, Tureckem, Lotyšskem, Německem, Litvou, Běloruskem, Litvou a dvakrát s Belgií.

- Česká republika - Izrael 75 : 43
- Česká republika - Turecko 86 : 62
- Česká republika – Lotyšsko 70 : 44
- Německo – Česká republika 54 : 47
- Česká republika – Litva 75 : 67
- Belgie – Česká republika 70 : 72
- Česká republika – Bělorusko 46 : 52
- Česká republika – Belgie 75 : 50
- Česká republika - Litva 93 : 54

5.1 Efektivita útočných činností v jednotlivých utkáních

V přílohách č. 3 - 20 jsou v tabulkách zpracované výsledky mého pozorování z videozáznamů jednotlivých utkání ženské reprezentace, týkající se efektivity útočných činností. Zde se také stručně vyjádřím k průběhům jednotlivých utkání :

- Izrael – Česká republika 43 : 75 (Přílohy č. 3- 4)

K prvnímu utkání za obhajobou evropského titulu nastoupily české basketbalové reprezentantky s Izraelem. Zápas probíhal pozvolným tempem, očekávané vysoké vítězství stvrdil až zlepšený výkon ve druhém poločase.

Obhájkyně zlata vstřelily pouhých šest bodů za úvodních šest minut, sbíraly mnohem více faulů. Izraelky působily zpočátku rozehraněji, ještě ve 14.minutě držely nečekanou remízu 19:19.

Reprezentantky vyvažovaly mínusy v útoku precizní obranou. Nájezdy soupeřek pod koš končily v drtivé většině ztraceným míčem nebo českým blokem. Přesto do výraznějšího vedení unikly až v poločasové koncovce. Favoritky za dvě minuty nasázely 9 bodů, rázem vedly o 18 bodů a o dalším vývoji nebylo pochyb. Rozhodnutý zápas umožnil trenérům pustit do hry všech dvanáct hráček.

České reprezentantky měli k dispozici proti Izraelkám 99 útoků, z nichž skončilo 47 úspěšně – efektivita je proto 47,5 %. Z hlediska jednotlivých hracích období bylo nejúspěšnější třetí období (26 /13 – 50 %) a čtvrté období (27/14 – 52 %) a naopak nejslabším obdobím bylo první (25/11 – 44%) a druhé (21/ 9 – 43 %).

Nejvhodnější chvílí pro zakončení se ukázala být sekunda dvacátá a dvaadvacátá (1/1- 100%) ,dále sekunda čtvrtá (6/5- 84%) a druhá (6/4- 67%) a pátá (3/2 – 67%).

Nejúspěšnějším typem zakončení byla střelba mimo vymezené území, a naopak se nedařilo střelbě z vymezeného území (z devatenácti pokusů bylo úspěšných jen devět střel) a střelbě za tři body (čtrnáct neúspěšných pokusů z osmnácti) a vysoká byla i ztráta míčů (14).

- Česká republika – Turecko 86 : 42 (Přílohy č. 5- 6)

Také druhé utkání českých basketbalistek na mistrovství Evropy v Itálii přineslo přesvědčivé vítězství obhájkyní titulu, Turecko zdolaly rozdílem šestadvaceti bodů.

Svěřenkyňe Jana Bobrovského už nepůsobily tak zakřiknutě jako v úvodu prvního utkání, navíc jim hodně pomohla šňůra jedenácti bodů, po níž v 7. minutě vedly 15:4. Národní tým měl od začátku navrch. K udržení dvouciferného náskoku mu pomohly i tři trojky Machové.

V úvodu druhé čtvrtiny se podařilo Turecku snížit na pětibodový rozdíl (22:17), naštěstí na jejich zónovou obranu platily dobrý pohyb a zakončení Vítečkové, k ní se střelecky přidala i Veselá a náskok se brzy vrátil do výraznější podoby. Naší velkou zbraní byl i doskok, ale stejně jako o den dřív proti Izraeli hráčky trápily fauly. Přesto čtvrt hodiny před koncem vedlo Česko po smršti tří trojek v řadě už 58:31.

Český náskok v poslední čtvrtině přesáhl třicet bodů a utkání se jen dohrávalo, přičemž na naší straně dostaly zase výraznou příležitost náhradnice. Soupeřky jen korigovaly skóre čtyřmi koši v řadě během poslední minuty.

České reprezentantky měly v tomto vítězném utkání k dispozici celkem sto jedenáct útoků, z nichž 50 skončilo úspěšně, což znamená efektivitu 45%. Z hlediska počtu útoků či úspěšnosti zakončení nebyly zaznamenány mezi jednotlivými hráčmi obdobími téměř žádné výkyvy. Podle hracích období bylo nejúspěšnější období třetí (26/15 – 54%) a čtvrté (26/12 – 46%). Naopak nejslabším obdobím bylo druhé (31/12 – 39%)

Nejvhodnější dobou pro zakončení byla sekunda třetí (6/5 – 83%), osmá (3/3 – 100%), dvanáctá (7/5 – 71%) a také devatenáctá (2/2 – 100%). Naopak se nedařilo v sekundě šesté (4/0 – 0%), šestnácté (4/1 – 25%) a osmnácté (6/1 – 17%).

Z hlediska typu byl nejčastěji úspěšný útok zakončený střelbou z vymezeného území, střelba za tři body a útoky zakončené získaným osobním faulem, naopak příčinou neúspěšného útoku byl většinou ztracený míč.

● Lotyšsko - Česká republika 44 : 70 (Přílohy č. 7- 8)

I ve třetím vystoupení na turnaji obstály české reprezentantky na výbornou. Suverénní vítězství na Lotyšskem jim přibalilo do osmi finálové fáze kompletní čtyři body. Proti sebevědomým Lotyškám předvedly ukázněný a soustředěný výkon, nejvážnější protivnice v základní skupině ani jednou nepustily do vedení a o vítězkách nebylo od druhé čtvrtiny pochyb. Lotyšky se nakrátko zmátožily ze stavu 4 : 11 na 11 : 11. To ale bylo maximum, co jim české reprezentantky dovolily. Češky vzápětí předvedly trháč 9 : 0, utekly na dvouciferný rozdíl. Výtečně bránily i lépe doskakovaly. Nutily soupeřky ke střelám v tísní a po salvě jejich neúspěšných trojek je spolehlivě tlačily od odražených míčů.

V zápase proti Lotyšsku měly české reprezentantky míč v držení celkem třiaosmdesátkrát, a úspěšně zakončilo čtyřiačtyřicetkrát, což znamená velmi vysokou

efektivitu 53%. Velkou měrou se na tom podílela třetí (17/10 – 59%) a čtvrtá čtvrtina (19/12 – 63 %).

Nejčastěji byl zakončován útok v osmé (7/7), dvanácté sekundě (7/2) - sedmkrát a sedmnácté sekundě (8/5) – osmkrát. Nejúspěšnější dobou zakončení byla sekunda druhá (2/2 – 100%), osmá (7/7 – 100%), jedenáctá (6/4 – 76%), dvacátá (2/2 – 100%) a také dvacátá třetí (3/2 – 67%)

Z hlediska typu zakončení byla nejúspěšnější střelba mimo vymezené území (11/8 – 73%) spolu se střelbou ve vymezeném území (26/15 – 58 %) a získaným faulem (12/ 8 – 67%).

- Německo - Česká republika 54 : 47 (Přílohy č. 9- 10)

Špatná střelba a hodně statická hra se podepsala na nečekané prohře českých basketbalistek na mistrovství Evropy v prvním osmifinálovém utkání skupiny E s Německem . Český tým navzdory bojovnosti tápal hlavně v koncovce a nedokázal si poradit s precizní obranou německého týmu.

Němky dokonale pokryly obě naše pivotky a tím odřízly spolupráci s podkošovými hráčkami. Při kombinačních akcích často ztrácely české basketbalistky míče a nezbývalo jim nic jiného, než střílet z větší vzdálenosti. Těmto pokusům ale chyběla přesnost. Navzdory bojovnosti se český tým trápil, působil dost bezradně proti sevřenému a nepropustnému prostoru pod německým košem.

Ani po změně stran se však průběh urputného boje příliš nezměnil. Němky dokázaly vždy odpovědět na koš soupeřek stejným způsobem. Po 26 minutách vedly 35:33 a v křeči hrající český tým marně hledal způsob, jak vyzrát na dokonale propracovanou defenzivu soupeřek. Ještě čtyři minuty před koncem byl stav nerozhodný 45:45, ale koncovku zvládly lépe Němky. Dvě minuty před koncem si vypracovaly čtyřbodový náskok a nečekané vítězství si proti zkoprnělému českému týmu už nenechaly vzít.

Při tomto utkání proti Německu měly České reprezentantky k dispozici rovných sto útoků a pouze třiatřicet z nich bylo úspěšných, což vedlo k hrozné efektivitě 33%.

Nejúspěšnější bylo třetí hrací období (23/9 – 39%) a naopak nejslabším bylo 4 hrací období (26/8 – 27%).

Nejčastěji byl útok zakončován ve druhé, osmé a třinácté vteřině s rozdílnou úspěšností, ve druhé vteřině 25% (8/2), v osmé 29% (7/2), a v třinácté 63% (8/5). Nejúspěšnější období k střelbě však byla vteřina třináctá (8/5 – 63%, patnáctá a šestnáctá (5/3 – 60%) a také dvacátá vteřina (3/2 – 67%).

Z hlediska úspěšnosti na tom byly nejlépe získané osobní chyby a střely mimo vymezené území, na opačné straně doslova dominovaly ztracené míče a neúspěšná střelba z vymezeného území.

● Česká republika - Litva 75 : 67 (Přílohy č. 11- 12)

Výhrou nad Litvou si České basketbalistky zajistily postup do čtvrtfinále. Po zlepšeném výkonu ve druhém poločase, do kterého šly s desetibodovým mankem.

Český tým vstoupil do zápasu koncentrovaněji než před dvěma dny proti Německu, ale i soupeři se dařilo střelecky, takže body zpočátku přibývaly v rychlém sledu na obou stranách. České basketbalistky se ale zadrhly už po čtyřech minutách, nepřesnosti v rozehrávce a úspěchanou střelbu z dálky potrestal soupeř od stavu 11:7 devítibodovou šňůrou.

Také ve druhé části dostal český tým první koš, ale pak přišla jeho nejlepší fáze v prvním poločase, byť měla krátké trvání. Zlepšená obrana vyvedla rychlé Litevky na chvíli z míry a sedmibodové manko Češky za tři minuty zlikvidovaly na 28:28.

Koncovka poločasu se pak obhájkyním titulu vůbec nevydařila, na komplikovanou rozehrávku navazovala nepřesná a unáhlená střelba ze všech pozic.

Pět úvodních bodů českého týmu po změně stran znamenalo další záblesk naděje na zvrat, ale euforie opět vydržela jen krátce. Tým se vrátil k neúčelné hře, než přišla 28. minuta a v ní dvě trojky v podání Večeřové a posléze Vítečkové na 52:53.

Na dramatickou koncovku nakonec ale nedošlo. Navíc na Litevky platila zónová obrana, přes níž už se nedostaly ke snadným košům jako dosud.

V zápase proti Litvě měly české reprezentantky k dispozici čtyřidevadesát útoků z toho v prvním poločase jich bylo padesát. Celková efektivita týmu byla 40 %, nejúspěšnější období bylo čtvrté hrací období (21/9 – 43 %). Na druhé straně bylo první období (27/9 – 33%) to nejslabší.

Nejčastěji byl útok zakončován v desáté, jedenácté, sedmnácté a devatenácté vteřině a to rozdílnou úspěšností. V desáté vteřině 25% (8/2), v jedenácté 43% (7/3), v sedmnácté 29% (7/2) a v devatenácté 57% (7/4). Nejúspěšnější střelba byla ve vteřině deváté (7/6 – 86%), čtrnácté (4/3 – 75 %), šestnácté, dvacáté a dvaadvacáté (1/1 – 100%).

Z hlediska úspěšnosti na tom byla nejlépe střelba z vymezeného území (26/ 13 – 50%) a střelba za tři body (21/9 – 43%). Na druhé straně dominovaly ztracené míče, a to osmnáct ztrát.

- Belgie - Česká republika 70 : 72 (Přílohy č. 13- 14)

České basketbalistky porazily Belgii 72 : 70 a v konečné tabulce kvalifikační skupiny E jim patřilo první místo. Zápas byl od začátku hodně vyrovnaný, výraznější vedení získaly Belgičanky až v závěru první čtvrtiny osmibodovou šňůrou, po níž vedly 21:15, ale české reprezentantky dobrým doskokem korigovaly skóre a na začátku třetí části jim nahrával stav 46:40, jenže soupeřky znovu bleskově srovnaly. Na obou stranách se pohledné akce střídaly s nepřesnostmi a chybami, české hráčky ale dřely a mohly se spolehnout na přesnou ruku Vítečkové. Kritickou chvíli na začátku poslední čtvrtiny, kdy soupeřky při našem třiminutovém střeleckém výpadku znovu utekly na šestibodový rozdíl (58:64), překonalo zlepšení české obrany. Koncovku zápasu zvládly nervově lépe české ženy, které střílely z připravených útočných pozic a dobře bránily, čímž se Belgičanky dostaly do pozice, že musely dotahovat a nakonec o koš v konečné podobě skóre zaostaly.

V jednom z nejnapínavějších zápasů, které české reprezentantky sehrály na tomto mistrovství, byl bezesporu tento zápas s Belgií. Češky měly k dispozici šestaosmdesát

útočných akcí, z toho jich bylo úspěšných jednačtyřicet, což znamená efektivitu 48%. Nejlépe si reprezentantky vedly ve druhém a třetím hracím období (efektivita 45 %), naopak nejslabším hracím období bylo první (efektivita 42%).

Zakončení z hlediska času bylo tentokrát vyrovnané, v každé vteřině až na tři výjimky byla minimálně dvě zakončení. V páté a jedenácté vteřině byla úspěšnost stoprocentní (2/2), ve třetí byla efektivita 75% (4/3) a ve dvanácté 80% (5/4). Nejvíce pokusů bylo uskutečněno ve vteřině třinácté s efektivitou 57% (7/4) a ve vteřině jednadvacáté s efektivitou 14% (7/1).

Nejčastěji byl úspěšný útok zakončen střelbou ve vymezeném prostředí nebo získaným faulem při střelbě. Naopak nízké procento patřilo střelbě mimo vymezené území a střelbě za tři body.

- Česká republika - Bělorusko 46 : 52 (Přílohy č. 15- 16)

Tvrdé přistání po období minulých úspěchů potkalo české basketbalistky, které ve čtvrtfinále senzačně vyřadilo při svém historicky prvním startu na mistrovství Evropy Bělorusko. Naplnily tradici platnou od roku 1993, odkdy se žádnému reprezentačnímu týmu nepodařilo obhájit titul. Bělorusky měly dokonale přečtenou hru svých soupeřek a předčily české hráčky, jejichž projev postrádal jiskru, ve všech směrech. Špatný výkon Češek gradoval v poslední čtvrtině, kdy nedaly sedm a půl minuty ani bod a ze stavu 41 : 39 to bylo rázem 41 : 48.

Český tým začal působit bezradně v útoku, volil hodně těžké střely a ztrácel mnoho balonů. Běhavější a energičtější Bělorusky šly v osmnácté minutě do sedmibodového náskoku. Češky ještě stačily snížit, ale do šaten šly se čtyřbodovým mankem. Bylo to především zásluhou špatné dvoubodové střelby a výrazně lepšího doskakování sokyň.

Po poločase se však začaly střelecky trápit i Bělorusky, jenž během třetí čtvrtiny daly jen osm bodů. Ale to nebylo nic proti tomu, co v závěrečném dějství předvedly Češky. Mistryně Evropy nedaly sedm a půl minuty koš a pak už jen sledovaly, jak jim soupeřky odskočily ve 37. minutě na 48 : 41.

Oproti ostatním utkáním, měli Češky v tomto zápase 88 útočných akcí a pouze 31 útoků vedlo k úspěšnému zakončení, což znamená velmi nízkou efektivitu 35 %. Nejlépe si reprezentantky vedly v prvním hracím období, kdy se efektivita vyšplhala na 36% (22/8), naopak nejslabším obdobím se stalo čtvrté, kde efektivita klesala na katastrofálních 15% (20/3).

Nejčastěji byl útok zakončován ve vteřině dvanácté, osmnácté vteřině s rozdílnou úspěšností, ve vteřině dvanácté pouhých 14 % (7/1), v osmnácté 57% (7/4). Dalšími vhodnými časy k zakončení se ukázala sedmá, devátá, desátá, třináctá a čtrnáctá vteřina.

Z hlediska úspěšnosti na tom byly opět nejlépe získané osobní chyby a střely za tři body, které se umístily o jeden pokus těsně před střelbou z vymezeného území, na opačné straně jasně dominovaly ztracené míče spolu se střelbou z vymezeného území tak i z pole.

- Česká republika - Belgie 75 : 50 (Přílohy č. 17- 18)

V předposledním zápase na mistrovství Evropy převálcovaly naše reprezentantky Belgie 75 : 50. Na Belgičanky se vrhly jako hladové, za úvodních osm a půl minuty jim povolily jediný koš a vedly 17 : 2 a v podstatě tím ukončily zápas. Belgičanky působily od začátku v útoku stejně neškodně, jako český tým v poslední čtvrtině utkání s Běloruskem. Jejich obrana byla navíc hodně prostupná a často faulovala.

Šokované soupeřky se trápily proti agresivní obraně, zahodily všech deset trojek a samy nestačily pokrývat svižné akce českého týmu. Ani ve druhé části hry, kdy čeští trenéři sestavu často prostřídávali, se střelecká kanonáda Češek nezastavila. Belgičanky sice poněkud napravovaly dojem ze své útočné produktivity, ale rozdíl ve skóre zůstal stále více než dvojciferný.

V předposlední části Belgie zpřesnila hru v obraně, přestalo se dařit na rozehrávce. Týmu pomohla výměna Machové za Uhrovou. V době, kdy Belgičanky snížily na desetibodový rozdíl a vypadaly aktivněji, dodala nejmenší hráčka kádru týmu potřebný klid. Vstřelila dvě důležité trojky, připsala si i dobré obranné zákroky a body z brejku a nasměrovala spoluhráčky ke klidné koncovce.

Jedenadvacetibodový náskok do poslední desetiminutovky se ukázal být jako dostatečný. Belgičanky byly v evidentní křeči a české hráčky pohodlně kontrolovaly svůj postup do boje o páté místo.

Bohužel tento zápas uvedla Česká televize jen ze záznamu a odvysílala jenom druhý poločas, proto výsledky zde uváděné se budou týkat jen třetího a čtvrtého hracího období.

Ve třetím a čtvrtém hracím období se uskutečnilo 51 útočných akcí, z nichž 19 skončilo úspěšně – efektivita 37%. Z hlediska hracího období bylo nejúspěšnější to třetí (23/9 – 39%) před druhým obdobím (28/ 10 – 36%) o pouhé tři procenta.

Nejvhodnější chvílí pro zakončení se ukázala být vteřina sedmá (1/1 – 100%), dvanáctá (6/4 – 67%), třináctá (1/1 – 100%) a dvaadvacátá (3/2 – 76%). Nejčastější dobou zakončení byla vteřina třetí, čtvrtá, šestá a dvanáctá, ovšem každá s odlišnou úspěšností. Vteřina třetí (4/2 – 50%), čtvrtá (4/1 – 25%), šestá (5/1 – 20 %) a dvanáctá (6/4 – 67%).

Nejúspěšnějším typem zakončením byla střelba mimo vymezené území, naopak se nedařilo střelbě za tři body (z patnácti pokusů byly úspěšné pouhé čtyři střely).

- Česká republika - Litva 93 : 54 (Přílohy č. 19- 20)

V posledním utkání na ME deklasovaly Češky Litvu vysoko 93 : 54 a zajistily si účast v červnové interkontinentální olympijské kvalifikaci.

Nejen tři trojky Machové, ale i agresivní obrana a výborně zahrané protiútoky zaručily Česku po šesti minutách vedení 21:6. Náskok rostl zásluhou pestré útočné hry reprezentantek, které odvedly i perfektní práci při bránění a soupeř byl zcela bezradný. O vítězství národního týmu, který na palubovce dominoval, už během druhé čtvrtiny nebylo pochyb. Děvčata hrála znovu s obrovskou chutí a Litvu doslova smetla. Základem úspěchu byla obrana, podpořená skvělou střelbou. V polovině utkání byl stav

už 49:18, zbytek utkání se odehrál bezstarostně, ale i přes výrazné prostřídání české sestavy soupeřky nekorigovaly skóre

Bohužel i tento zápas uvedla Česká televize jen ze záznamu a odvysílala jenom druhý poločas, proto výsledky zde uváděné se budou opět týkat jen třetího a čtvrtého hracího období.

V posledním sledovaném utkání útočily Češky třiapadesátkrát, a úspěšně zakončily pětadvacetkrát, efektivita je proto 47%. Z hlediska jednotlivých hracích období bylo nejúspěšnější to čtvrté (28/13 – 50%), před třetím (25/11 – 44%).

Nejčastěji zakončovaly Češky v sekundě druhé (5/1 – 20%), osmé (5/3 – 60%), dvanácté (7/1 – 14 %) a třinácté (5/3 – 60%). Stoprocentní úspěšnost měly v sekundě devatenácté, dvacáté, jednadvacáté a také se dařilo střelám těsně před koncem vymezené doby k zakončení.

Vedle získaných faulů patřila k úspěšnému zakončení střelba z vymezeného území, z pole tak i střelba za tři body. Také se snížil počet ztracených míčů.

5.2 Efektivita týmu celkem

Česká televize bohužel poslední dva zápasy neodvysílala celé, ale jenom druhé poločasy, a proto poslední dva zápasy (dva druhé poločasy) budu zde ve výsledcích uvádět jako jeden zápas, neboť by došlo ke zkreslení údajů.

V osmi sledovaných utkáních ženské reprezentace na mistrovství Evropy v Itálii měly Češky k dispozici 765 útoků, což činí průměr přibližně 96 útoků nezápás. Úspěchem skončilo 326 útočných akcí, což odpovídá průměrně 41 úspěšným akcím na zápas. Efektivita tudíž činila 42,9 % (viz. Příloha č. 23). Z hlediska hracích období bylo nejvíce zakončení ve čtvrtém, celkem 213, ovšem nejúspěšnějším obdobím bylo třetí hrací období s efektivitou 47,1 %. Naopak nejslabším obdobím, co se týče počtu zakončení bylo to druhé s počtem 166 (viz. Přílohy č. 21-22).

Nejčastěji české reprezentantky zakončovaly ve dvanácté (54- průměr 7 útoků na zápas), druhé(47),osmé , jedenácté a čtrnácté (44, 43, 45). Největší efektivita byla zaznamenána v osmé (44/25 – 56%), třinácté (39/20 – 51,3%), devatenácté (42/22- 52,3% a dvacáté (20/11 – 55%). (viz. Příloha č. 23).

Tyto výsledky nám neurčují jednoznačně období, které by bylo vhodné a naopak nevhodné pro zakončení. Ukazují nám velké rozpětí od osmé vteřiny a až do dvacáté. Tato sekundová chronometráž nám tedy nic neříká. Pro jasnější výsledky by bylo nutné použít více statistických metod, proto jsem prostřednictvím násobků celkových 24 vteřin, které jsou určeny pravidly, vytvořila čtyř, šesti a osmi sekundové intervaly, které mi pomohly jasněji určit vhodné období pro zakončení.

Při čtyřsekundovém (viz Příloha č. 25) intervalu se ukázalo být nejúspěšnějším obdobím mezi 9 až 12 vteřinou s 46%, a nejslabším mezi 21 a 24 vteřinou s 33%.

U šestisekundového intervalu (viz. Příloha č. 26) se ukázalo, že úspěšné bylo období mezi 7 až 12 vteřinou s 47% , oproti tomu neúspěšné období dosáhlo 37% mezi 19 až 24 vteřinou.

Posledním intervalem je interval osmivteřinový (viz. Příloha č. 27). Zde dosáhlo nejúspěšnější období 45% a to mezi 9 až 16 vteřinou, opakem byla doba mezi 17 až 24 vteřinou s 37 %.

Z toho intervalového rozdělení nám tedy jasně vyplývá, že nejvhodnějším obdobím pro zakončení je období mezi 8 a 16 vteřinou, naopak je to období mezi 17 až 24 vteřinou.

Z hlediska zakončení bylo nejčastějším ztracený míč (114, průměr 14,25 na zápas, podíl na všech zakončeních 14,9 %), neúspěšná střelba za tři body (110, průměr 13,75% na zápas, podíl na všech zakončeních 14,4 %) a neúspěšná střelba z vymezeného území (99, průměr 12,4 % na zápas, podíl na všech zakončeních 12,94 %). Také jsem sledovala i podíly jednotlivých druhů zakončení u úspěšných a neúspěšných útoků, nejvyšší podíl na úspěšných zakončeních má střelba z vymezeného území (28 %), naopak u neúspěšných je to ztracený míč (35%) (Příloha č. 24).

Nejčastějším druhem zakončení v určité sekundě byla úspěšná střelba z vymezeného území v osmé vteřině (10 případů), ztráta míče ve dvanácté vteřině (14 ztrát) a získaný faul ve druhé vteřině (9 případů).

6. DISKUSE

V této části mé diplomové práce, bychom Vás ráda seznámila s výsledky, které jsem zaznamenala. Myslím si, že tento výzkum splnil mé očekávání a v celku nepřinesl žádné překvapující informace. Podařilo se mi zjistit obecnou délku trvání útočných akcí a jejich efektivitu. Z počátku jsem si myslela, že bude velmi jednoduché sledovat zápasy a měřit délku útočných akcí, zjišťovat jejich efektivitu a vše zapisovat do předem připravených formulářů, ale realita byla jiná. Ukázalo se, že to nebude snadné, neboť nastává mnoho situací, kdy je útočná akce ukončena. Jednou z mnoha situací je například získaná osobní chyba. Ta je obecně braná jako úspěšné zakončení, jelikož družstvo získá opět celých čtyřiaadvacet vteřin na zakončení či možnost střelby z trestných hodů. Ale z taktického hlediska v závěru utkání to není zrovna jedna z nejlepších možností. A to samé platí o neúspěšné střelbě, ne pokaždé můžeme říci, že jde o neúspěšnou útočnou akci, opět se zde objevuje pojem taktika.

6.1 Seznámení s výsledky

U týmu českých reprezentantek jsem analyzovala všechny útočné činnosti, ať se jednalo o útoky úspěšné, tedy zakončené košem či získaným faulem, ale i neúspěšné útoky, které končily ztrátou míče způsobené např. špatnou přihrávkou.

Mé výsledky ukazují, že české hráčky měly v průměru 96 útoků na zápas. Největší odchylky od tohoto průměru zaznamenaly v zápase proti Turecku, v němž útočily stojedenákrát a proti Německu stokrát. Naopak nejméně útoků zaznamenaly v zápase proti Lotyšsku, a to třiaosmdesátkrát. Úspěšných útoků se týmu podaří přibližně jedenačtyřicetkrát, neúspěšných pětapadesátkrát. Největší počet úspěšných útoků jsem zaznamenala s Tureckem (50), nejméně proti Německu (33) a Bělorusku (31).

Má hypotéza o tom, že s vyšším počtem útoků se zvýší šance na výhru se ale nepotvrdila. Dokladem toho je zápas s Německem, kde reprezentantky měly k dispozici rovných sto útoků a i přesto se jim nepodařilo dovést zápas k vítěznému konci. Tento fakt ovlivnilo mnoho faktorů. Jeden z nich byla mizerná střelba. Z 64 střel trefily v poli jen 19, což činí úspěšnost 29 procent. Dalším faktorem mohla být německá taktika, kdy

Němky zacpaly podkošový prostor a důrazně se tlačily na obě naše pivotky, kterým se pod tlakem střelba zblízka nedařila. Jako další faktory, které hrály roli v tomto neúspěšném zápase, patří podcenění soupeřek a stereotyp v útoku.

U týmové efektivity jsem zjistila, že mezi jednotlivými zápasy nejsou až tak velké rozdíly. Je to způsobeno tím, že družstva jsou svojí výkonností a někdy i zkušenostmi na stejné úrovni.

Nejnižší efektivitu jsem zaznamenala u zápasů s Německem (33%) a Běloruskem (35%). Jednalo se o zápasy, ve kterých se českým reprezentantkám nedařilo takřka nic a za svými soupeřkami zaostávaly ve všech herních činnostech. Naopak se nejvíce dařilo proti Lotyšsku (53 %) a Belgii (48 %).

Z týmové efektivity lze také vyvodit další vztahy. A to, že kdykoliv se efektivita přiblížila k padesáti procentům, bylo výsledkem nastřílených 70 bodů a někdy i více. Jakmile klesla efektivita k třiceti procentům, bylo nastříleno okolo 50 bodů, stalo se tak dvakrát, s Německem a Běloruskem, v obou případech Česky prohrály.

Srovnání jednotlivých hracích období nevykazuje žádné velké výkyvy. Z mého sledování vyplývá, že nejúspěšnější období bylo to třetí s efektivitou 47,1% a naopak nejslabším bylo první – efektivita 38,8 %. Proto úvaha o klesající úspěšnosti z hlediska únavy a podobně se nepotvrdila.

Co se týče ideálního času zakončení, nejlepších výsledků dosahovala sekunda osmá. Tento fakt zásadně ovlivňuje střelba z vymezeného území, která dosahuje deset úspěšných střel, právě z tohoto období. Dalším faktorem je i značný počet získaných faulů. Dalším vhodným časem k zakončení se ukázala být vteřina osmá (56,8%) a devátá (52,3%). Překvapujícím zjištěním je, že se dařila střelba i ve vteřině dvacáté a dvaadvacáté, kde procento úspěšnosti dosahovalo dokonce 55%, dále vteřina třiadvacátá s 50%.

Naopak se nedaří ve vteřině čtyřiaadvacáté (12,5%), což je pochopitelné, neboť hráčky střílí pod velkým tlakem a z jakékoliv pozice. Dále se jedná o vteřinu jednadvacátou (21,7 %), šestou (31,6 %), sedmou (34,6%), první (36,4%), osmnáctou (36,6%) a devatenáctou (33,3%). Alespoň čtyřicetiprocentní efektivita se vyskytovala v období mezi desátou a čtrnáctou vteřinou.

Jak už jsem zmiňovala ve výsledkové části, tak výše uvedené výsledky nám jasně neurčily ideální čas k zakončení, hodnoty v sekundové chronometráži jsou málo

přehledné a mají velké rozpětí od 8. až dokonce do 23. vteřiny. Proto je pochopitelné, že touto sekundovou chronometráží není možné toto období určit.

Díky této skutečnosti jsem rozdělila období do čtyř, šesti a osmi sekundových intervalů a snadněji určila vhodné období k zakončení, kterým se stalo období mezi 8. až 16. vteřinou, naopak nevhodnou dobou je 17. až 24. vteřina.

Z hlediska druhu zakončení je nejčastější ztráta míče. Ale musíme vzít v potaz to, že střelba je rozdělena do tří skupin, podle typu střelby (z vymezeného území, mimo vymezené území a střelba za tři body), a proto nelze říci, že dochází častěji ke ztrátě míče než ke střelbě.

Dalšími nejčastějším zakončením je neúspěšná střelba za tři body. Nejvýhodnější čas pro střelbu za tři body je čtrnáctá vteřina, pro střelbu z vymezeného území je to vteřina osmá a pro střelbu z pole vteřina desátá.

6.2 Kritika vlastního výzkumu

Realizace celého výzkumu se neobešla bez problematických míst a ne vždy byl výzkum prováděn v ideálních podmínkách. Je mnoho okolností, které mohly ovlivnit výsledky zkoumání. Proto nemůžu stoprocentně tvrdit, že výsledky, ke kterým jsem došla, jsou přesné. Považuji tedy za nutné zmínit se o těchto nesrovnalostech.

Za problematické místa výzkumu považuji :

- Možné zkreslení televizního záznamu – jak jsme již uvedla v kapitole metodika, videozáznam není schopen zachytit celou plochu hřiště, a proto získaná data mohou být částečně zkreslená. Chyba může vzniknout také při odhadování sektoru hřiště při určování místa střelby, zejména pokud kamera nezabírá herní situaci.
- Výzkum nezahrnuje komunikační schopnosti, nezohledňuje stresové situace a ani se nezabývá motivací jednotlivých hráčů i celého týmu a jejich přístup k zápasu.
- Některé námi uvažované kategorie pozorování jsou velmi subjektivní – přestože jsem se snažila o maximální přesnost při určování sledovaných charakteristik, nelze stoprocentně zaručit objektivitu mnou získaných dat.

- Přesto se domnívám, že se mi podařilo provést výzkum dostatečně přesně i přes tyto problémy.

7. ZÁVĚR

V této diplomové práci jsem provedla analýzu útočné činnosti a její efektivitu v závislosti na délce trvání útoků u národního mužstva žen na mistrovství Evropy 2007 v Itálii. Analyzovala jsem devět utkání . Proti Izraeli, Turecku, Lotyšsku, Německu, Litvě, Belgii, Bělorusku, Belgii a Litvě. Jako každý sport, tak i basketbal se neustále vyvíjí. Je kladen na hráče stále větší důraz, jak na kondiční a technickou stránku, tak i psychickou. Samozřejmě i na herní systémy, v kterých hráči hrají a které trenéři využívají. Faktory, které takto ovlivňují basketbal, je velmi mnoho. Podle Velenského E. a Velenského M. (1994) mezi ně patří :

- profesionalismus a touha být dobře zaplacen,
- stále agresivnější obrana
- pravidla hry (pravidla, která limitují dobu k zakončení útoku a podporují rychlé zakončení útoku),
- rostoucí obliba basketbalu.

V útočném pojetí hry je na prvním místě vysoké tempo všech činností, tak i řešení herních činností. Výsledkem je tzv. nonstop game, tedy zjednodušování organizace vztahů mezi hráči v útoku.

Tyto faktory ovlivňující dnešní basketbal je proto nutné brát v potaz, analyzovat, srovnávat, hledat jejich základní znaky a hlavně využívat v tréninkové procesu. Efektivita útočných akcí je tím vyšší, čím více družstvo ovládá všechny požadavky, které ovlivňují tento výkon. Požadavky se neustále zvyšují, vyžadují dokonalou techniku všech herních činností, aktivitu, vysoký herní stupeň myšlení a schopnost, a odvahu řešit situace „ jeden na jednoho“. To vše je podloženo vysokou úrovní specifických pohybových a funkčních schopností.

Proto čím vyšší úroveň těchto požadavků, tím je hra plynulejší, uvolněnější a i pro diváky více atraktivnější. A naopak, když hráči nedosahují takovéto úrovně, tím více jsou svazováni taktikou a dochází k tomu, že se prodlužuje délka trvání útoků a zvětšování pravděpodobnosti neúspěchu.

Doufám tedy, že tato práce leccos napověděla a bude mi nápomocna třeba i v mé budoucí trenérské činnosti.

Mé práce je důkazem, že v amatérských podmínkách, které jsme měli k dispozici při vzniku této práce, bylo někdy velmi obtížné určení některých kvalitativních i kvantitativních ukazatelů.

Také se si uvědomuji, že bylo možné sledovat mnoho a mnoho dalších ukazatelů, které by zpřesnily některé údaje a osvětlily další skutečnosti, ale i tak si myslím, že má práce splnila to, co jsem si dala za cíl.

8. POUŽITÁ LITERATURA

ANDRIŠIN, P. Z metodiky basketbalu : Rychlý protiútok. *Basketbal*, ročník IV., duben 1993, str. 24-25

BLAHUŠ, P. *K systémovému pojetí statistických metod v metodologii empirického výzkumu chování*. Praha : Karolinum, 1996, ISBN 80- 7184-100-5, 224s.

DOBRÝ, L. *Malá škola basketbalu*. Praha : Olympia, 1986.

DOBRÝ, L., SEMIGINOVSKÝ, B. *Sportovní hry. Výkon a trénink*. Praha : Olympia, 1988. DOBRÝ, L. *Útok v košíkové. Základní útočné činnosti jednotlivce*. Praha : Sportovní a turistické nakladatelství, 1963.

DOBRÝ, L., VELENSKÝ, E. *Košíková. Teorie a didaktika*. Praha : SPN, 1987.

DOVALIL, J. a kol. : *Výkon a trénink ve sportu*. Praha : Olympia, 2002, ISBN 80-7033-760-5, 336s.

KAPITULČIN, P. *Efektivita útočných činností v závislosti na délce trvání útoků u prvoligového družstva žen Kara Trutnov*, Praha : UK-FTVS, 2006. Závěrečná práce v TŠ.

PELIKÁN, J. *Základy empirického výzkumu pedagogických jevů*. Praha : Karolinum, 1998, ISBN 80-7184-569-8, 270s.

PROCHÁZKA, Z., PRAŽÁK, M., DOLINEK, I. *Pravidla basketbalu*. Praha : ČBF s.r.o., 2004.

SLEPIČKA, P. *Psychologie koučování*. Praha : Olympia, 1988.

SVOBODA, B., VANĚK, M. *Psychologie sportovních her*. Praha : Olympia, 1986.

VANĚK, M., HOŠEK, V., RYCHTECKÝ, A., SLEPIČKA, P. *Psychologie sportu*. Praha : SPN, 1984.

VELENSKÝ, E., VELENSKÝ, M. *Útočné systémy: Současná teorie a praxe*. *Basketbal*, ročník 1., duben 1994, str. 32-33.

VELENSKÝ, M., KARGER, J. *Basketbal*. Praha : Grada Publishing s.r.o., 1999, ISBN

80-7169-834-2, 104s.

VELENSKÝ, M. *Realizace a význam herně výkonových charakteristik v basketbalu.*
Praha : nevydaný rukopis, 2007.

Cesta za dokonalostí. Basketbal, ročník 1, leden 1994, str. 31-32

9. PŘÍLOHY

Tabulka 1: Přehled útočných činností v jednotlivých čtvrtinách

[illegible]

Tabulka 2: Přehled všech útočných činností

[illegible]

Tabulka 3: Přehled všech útočných činností dle druhu zakončení

[illegible]

KÓDOVACÍ SYSTÉM

- Střelba:** - **úspěšná** z vymezeného území (SV2+)
- **neúspěšná** z vymezeného území (SV2-)
 - **úspěšná** dvoubodová mimo vymezené území (SP2+)
 - **neúspěšná** dvoubodová mimo vymezené území (SP2-)
 - **úspěšná** třibodová (S3+)
 - **neúspěšná** třibodová (S3-)
 - **střelba** se získaným faulem (S2F+)

Ztráta míče : - (M-)

Útočný faul : - (F-)

Získaný faul : - (F+)

Doskok s okamžitou úspěšnou střelbou (DO+)

Doskok s okamžitou neúspěšnou střelbou (DO-)

Doskok s okamžitou střelbou se získaným faulem (DOF+)

$\frac{1}{4}$ [illegible]

2/4

[illegible]

3/4

[illegible]

4/4

[illegible]

IZRAEL – ČESKÁ REPUBLIKA 43 : 75

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4	2/0	0/1	1/0	0/1	0/1	2/1	0/2	3/0				1/1	2/0	1/1	2/1	0/1			1/0						15/10	25/10
2/4			1/0			2/1		0/1	1/2	0/1	1/0	1/1		2/1	2/1	2/0		0/1							12/9	21/9
3/4	0/1	1/1		1/2		1/0	1/0	0/3	2/0	0/1	1/0			1/0	0/1	0/2	1/0		2/0	0/1	2/0	0/1			13/13	26/13
4/4	0/1	1/2	0/1	0/1	1/1		3/0	1/0	1/0	0/3	1/0		1/1	1/2		1/1	1/1	1/0							13/14	27/14
	2/2	2/4	2/1	1/4	1/2	5/2	4/2	4/4	4/2	0/5	3/0	2/2	3/1	5/4	4/3	3/4	2/1	1/1	3/0	0/1	2/0	0/1			53/46	
Celkem	4/2	6/4	3/1	5/4	3/2	7/2	6/2	8/4	6/2	5/5	3/0	4/2	4/1	9/4	7/3	7/4	3/1	2/1	3/0	1/1	2/0	1/1				99/46

[illegible]

$\frac{1}{4}$ [illegible]

2/4

[illegible]

3/4

[illegible]

4/4

[illegible]

ČESKÁ REPUBLIKA - TURECKO 86 : 42

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem	
1/4		1/0	0/1	2/0		1/0		0/1	1/2	1/2	1/0	2/1	1/1	2/0	1/3		0/1	2/0	1/0							16/12	28/12
2/4		2/1	0/1	1/2	2/2	2/0	0/1			2/0	2/3	0/1		1/0	3/0	1/0		2/0		1/0				0/1		19/12	31/12
3/4	1/1	1/1	1/2		0/1			0/1	2/1	1/0	1/1	0/2		1/4	0/1	1/0	1/0	0/1			1/0					11/15	26/15
4/4		2/2	0/1	1/1	1/0	1/0	1/0	0/1	0/1	2/1	1/1	0/1	1/0	0/1	0/1	1/1		1/0	1/0	1/0						14/12	26/12
	1/1	6/4	1/5	4/3	3/3	4/0	1/1	0/3	4/3	6/3	5/5	2/5	2/1	4/5	4/4	3/1	1/1	5/1	2/0	2/0	1/0		0/1			60/51	
Celkem	2/1	10/4	6/5	7/3	6/3	4/0	2/1	3/3	7/3	9/3	10/5	7/5	3/1	9/5	8/4	4/1	2/1	6/1	2/2	2/0	1/0		1/0			111/51	

[illegible]

$\frac{1}{4}$ [illegible]

2/4

[illegible]

3/4

1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s
							S2F+	S3-			M-		S3-			F+	S3+	SV2-	SV2+	SV2-		S3+	
							SV2+						F-			F+				SV2-			
																SV2+				SP2+			
																				S2F+			

4/4

[illegible]

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4		1/0	1/1		2/0		1/0	0/2	2/0	0/2	0/1	2/2			1/1		1/0	1/1	0/1					1/0	13/11	24/11
2/4	1/0	0/2		0/1					2/1	1/2	0/3	2/0	1/0	2/0	1/0	1/0	0/1				1/0		0/1		12/11	23/11
3/4								0/2	1/0			1/0		2/0			0/3	0/1	1/0	0/1	2/2		0/1		7/10	17/10
4/4				0/1		1/1		0/3			2/0		0/1	0/2	1/1	0/1	2/1			0/1			1/0		7/12	19/12
	1/0	1/2	1/1	0/2	2/0	1/1	1/0	0/7	5/1	1/4	2/4	5/2	1/1	4/2	3/2	1/1	3/5	1/1	1/1	0/2	3/2		1/2	1/0	39/44	
Celkem	1/0	3/2	2/1	2/2	2/0	2/1	1/0	7/7	6/1	5/4	6/4	7/2	2/1	6/2	5/2	2/1	8/5	2/1	2/1	2/2	5/2		3/2	1/0		83/44

[illegible]

$\frac{1}{4}$ [illegible]

2/4

[illegible]

3/4

[illegible]

4/4

[illegible]

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4		1/0	1/0	1/0	1/1			1/0	1/0	0/1	2/2	2/0	1/1	1/0	0/1		1/0	1/0	3/0	0/1	1/0		0/1		18/8	26/8
2/4				0/1	2/0	1/1	1/0	1/0	2/1		1/0			1/2	0/1	1/1	1/1	1/0		1/0	1/1	1/0		1/0	16/9	25/9
3/4		2/1		0/1	1/0	1/1		2/1		1/0	1/0	1/0	0/4		1/1	1/0	1/0	2/0							14/9	23/9
4/4		3/1	2/0	1/0		1/0		1/1		1/0		0/2	2/0	3/0	1/0	0/2		1/0	0/1	0/1	1/0			1/0	18/8	26/8
		6/2	3/0	2/2	4/1	3/2	1/0	5/2	3/1	2/1	4/2	3/2	3/5	5/2	2/3	2/3	3/1	5/0	3/1	1/2	3/1	0/1	0/1	2/0	66/34	
Celkem		8/2	3/0	4/2	5/1	5/2	2/0	7/2	3/1	3/1	6/2	5/2	8/5	7/2	5/3	5/3	4/1	5/0	4/1	3/2	4/1	2/1	2/1	2/0		100/34

[illegible]

1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s
	S3-	F-	SV2+	S3+		SV2-	SV2-	SP2+	S3-	M-	SV2-	M-				SV2+	F-	SV2+			SV2+		M-
	DOF+		SV2-	M-		SP2-				S3-	SV2+	SV2-				M-							
						S3-										SP2-							
																S2F+							

[illegible][illegible][illegible]

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4		1/1	1/0	1/1	1/1		3/0	1/0	0/1	1/0	2/0	1/1	2/0				2/2	1/0	0/1			0/1		1/0	18/9	27/9
2/4						2/1	1/1	2/1	0/1	1/1	1/1	1/0	1/0	1/0	1/1		1/0		1/2	0/1					13/10	23/10
3/4	2/0	0/1	1/0	1/0			1/0		1/2	1/1	0/2	2/0		0/2		0/1	1/0	0/2	1/0		1/0				12/11	23/11
4/4	0/1		1/0		1/0	0/1		0/1	0/2	3/0	1/0		0/2	0/1	1/0		1/0	1/0	1/1				2/0		12/9	21/9
	2/1	2/1	3/0	2/1	2/1	2/2	5/1	3/1	1/6	6/2	4/3	4/1	3/2	1/3	2/1	0/1	5/2	2/2	3/4	0/1	1/0	0/1	2/0	1/0	55/39	
Celkem	3/1	3/1	3/0	3/1	3/1	4/1	6/1	4/1	7/6	8/2	7/3	5/1	5/2	4/3	3/1	1/1	7/2	4/2	7/4	1/1	1/0	1/1	2/0	1/0		94/39

[illegible]

BELGIE – ČESKÁ REPUBLIKA 70 : 72

1/4

[illegible]

2/4

1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s
	F+		S3-		SV2-	SV2-		SV2+			S2F+	SV2+	SV2+	SP2-		S3+		S2-		S3-		SP2+	
	SP2-					S3-						M-								SV2-			
	SV2-											S2F+								S2F+			
	F+																			SV2-			

3/4

[illegible]

4/4

[illegible]

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4		0/1	1/2	1/1	0/1	1/0	1/0		1/0	2/0	0/1	1/2		1/1	1/1		1/0		1/1	1/0	2/0				15/11	26/11
2/4		2/2		1/0		1/0	2/0		0/1			0/1	1/2	0/1	1/0		0/1		1/0		3/1		0/1		12/10	22/10
3/4			0/1	1/1		0/1	0/2	1/1	0/1	1/0		0/1	1/0	1/1			1/0		0/1	0/1	1/0	1/0	1/0		9/11	20/11
4/4				1/3	0/1	0/1					0/1		1/2	1/0		1/0	1/0	1/0		1/0		1/0	0/1	1/0	9/9	18/9
		2/3	1/3	4/5	0/2	2/2	3/2	1/1	1/2	3/0	0/2	1/4	3/4	3/3	2/1	1/0	3/1	1/0	2/2	2/1	6/1	2/0	1/2	1/0	45/41	
Celkem		5/3	4/3	9/5	0/2	4/2	5/2	2/1	3/2	3/0	2/2	5/4	7/4	6/3	3/1	1/0	4/1	1/0	4/2	3/1	7/1	2/0	3/2	1/0		86/41

[illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4			2/0		2/0		1/0		1/0	0/2	0/1	2/0	0/1		0/1	1/1	1/0	1/0		1/1		1/1		1/0	14/8	22/8
2/4		1/0		2/0		2/0	1/1	0/1			1/0		0/1	1/0	0/1	0/1		1/1	1/0	2/1		1/1			13/8	21/8
3/4		2/0	2/0		0/1	0/1	0/1	1/1	1/3	2/0		2/1	1/0		2/0		0/1	1/0	1/0		1/0				16/9	25/9
4/4		1/0			1/0			2/0			1/0	2/0	1/0	0/1	1/0		2/0	1/2	2/0		1/0		1/0	1/0	17/3	20/3
		3/1	4/0	2/0	3/1	2/1	2/2	3/2	2/3	2/2	2/1	6/1	2/2	1/1	3/2	1/2	3/1	3/4	3/1	3/2	2/0	2/2	1/0	2/0	60/28	
Celkem		4/1	4/0	2/0	4/1	3/1	4/2	5/2	5/3	4/2	3/1	7/1	4/2	2/1	5/2	3/2	4/1	7/4	4/1	5/2	2/0	4/2	1/0	2/0		88/28

[illegible]

ČESKÁ REPUBLIKA – BELGIE 75 : 50

3/4

[illegible]

4/4

[illegible]

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4																										
2/4																										
3/4	1/0		2/1	0/1		1/0		1/0		0/1	1/1	1/1	0/1		1/0	1/0	1/0	0/1	1/0	1/0		1/2	1/0		14/9	23/9
4/4		3/0	0/1	3/0	2/0	3/1	0/1	1/0		1/0	1/0	1/3			1/0	0/1		1/0	1/1	0/1				0/1	18/10	28/10
	1/0	3/0	2/2	3/1	2/0	4/1	0/1	2/0		1/1	2/1	2/4	0/1		2/0	1/1	1/0	1/1	2/1	1/1		1/2	1/0	0/1	32/19	
Celkem	1/0	3/0	4/2	4/1	2/0	5/1	1/1	2/0		2/1	3/1	6/4	1/1		2/0	2/1	1/0	2/1	3/1	2/1		3/2	1/0	1/1		51/19

[illegible]

ČESKÁ REPUBLIKA – LITVA 54 : 93

3/4

[illegible]

4/4

[illegible]

ČESKÁ REPUBLIKA – LITVA 93 : 54

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s		Celkem
1/4																										
2/4																										
3/4		2/0	1/0		1/3		0/1	1/1	0/1	2/1	1/1	2/0	0/1		2/0	1/0			0/1	0/1			1/0		14/11	25/11
4/4		2/1	0/1	2/0		1/0		1/2	1/2		0/2	4/1	2/2	1/0			1/0				0/1		0/1		15/13	28/13
		4/1	1/1	1/1	1/3	1/0	0/1	2/3	1/3	2/1	1/3	6/1	2/3	1/0	2/0	1/0	1/0		0/1	0/1	0/1		0/1		29/24	
Celkem		5/1	2/1	2/1	4/3	1/0	1/1	5/3	4/3	3/1	4/3	7/1	5/3	1/0	2/0	1/0	1/0		1/1	1/1	1/1		1/1			53/24

[illegible]

PŘÍLOHA č. 21

1.čtvrtina	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s	Součet	Průměr/z
Izrael	2/0	0/1	1/0	0/1	0/1	2/1	0/2	3/0				1/1	2/0	1/1	2/1	0/1			1/0						25/10	
Turecko		1/0	0/1	2/0		1/0		0/1	1/2	1/2	1/0	2/1	1/1	2/0	1/3		0/1	2/0	1/0						28/12	
Lotyšsko		1/0	1/1		2/0		1/0	0/2	2/0	0/2	0/1	2/2			1/1		1/0	1/1	0/1					1/0	24/11	
Německo		1/0	1/0	1/0	1/1			1/0	1/0	0/1	2/2	2/0	1/1	1/0	0/1		1/0	1/0	3/0	0/1	1/0		0/1		26/8	
Litva		1/1	1/0	1/1	1/1		3/0	1/0	0/1	1/0	2/0	1/1	2/0				2/2	1/0	0/1			0/1		1/0	27/9	
Belgie		0/1	1/2	1/1	0/1	1/0	1/0		1/0	2/0	0/1	1/2		1/1	1/1		1/0		1/1	1/0	2/0				26/11	
Bělorusko			2/0		2/0		1/0		1/0	0/2	0/1	2/0	0/1		0/1	1/1	1/0	1/0		1/1		1/1		1/0	22/8	
Belgie																										
Litva																										
Celkem	2	7	11	8	10	5	8	8	9	11	10	13	9	7	13	3	9	7	9	4	3	3	1	3	178	22,25
Úspěšné	0	3	4	3	4	1	2	3	3	7	5	7	3	2	8	2	3	1	3	2	0	2	1	0	69	8,63
%	0	43	36,4	37,5	40	20	25	37,5	33,3	63,6	50	39	33,3	29	62	67	33,3	14,3	33,3	50	0	67	100	0	38,8	

2.čtvrtina	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s	Součet	Průměr/z
Izrael			1/0			2/1		0/1	1/2	0/1	1/0	1/1		2/1	2/1	2/0		0/1							21/9	
Turecko		2/1	0/1	1/2	2/2	2/0	0/1			2/0	2/3	0/1		1/0	3/0	1/0		2/0		1/0			0/1		31/12	
Lotyšsko	1/0	0/2		0/1					2/1	1/2	0/3	2/0	1/0	2/0	1/0	1/0	0/1				1/0		0/1		23/11	
Německo				0/1	2/0	1/1	1/0	1/0	2/1		1/0			1/2	0/1	1/1	1/1	1/0		1/0	1/1	1/0		1/0	25/9	
Litva						2/1	1/1	2/1	0/1	1/1	1/1	1/0	1/0	1/0	1/1		1/0		1/2	0/1					23/10	
Belgie		2/2		1/0		1/0	2/0		0/1			0/1	1/2	0/1	1/0		0/1		1/0		3/1		0/1		22/10	
Bělorusko		1/0		2/0		2/0	1/1	0/1			1/0		0/1	1/0	0/1	0/1		1/1	1/0	2/1		1/1			21/8	
Belgie																										
Litva																										
Celkem	1	10	2	8	5	13	8	6	11	8	13	7	6	12	12	7	3	6	5	6	7	3	3	1	166	20,75
Úspěšné	0	5	1	4	2	3	3	3	6	4	7	3	3	4	4	2	3	2	2	2	2	1	3	0	69	8,63
%	0	50	50	50	50	23,1	37,5	50	54,5	50	54	43	50	33,3	33,3	29	60	50	40	50	29	33,3	100	0	41,6	

PŘÍLOHA č. 22

3.čtvrtina	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s	Součet	Průměr/z
Izrael	0/1	1/1		1/2		1/0	1/0	0/3	2/0	0/1	1/0			1/0	0/1	0/2	1/0		2/0	0/1	2/0	0/1			26/13	
Turecko	1/1	1/1	1/2		0/1			0/1	2/1	1/0	1/1	0/2		1/4		1/0	0/1	0/1			1/0				26/15	
Lotyšsko								0/2	1/0			1/0		2/0			0/3	0/1	1/0	0/1	2/2		0/1		17/10	
Německo		2/1		0/1	1/0	1/1		2/1		1/0	1/0	1/0	0/4		1/1	1/0	1/0	2/0							23/9	
Litva	2/0	0/1	1/0	1/0			1/0		1/2	1/1	0/2	2/0		0/2		0/1	1/0	0/2	1/0		1/0				23/11	
Belgie			0/1	1/1		0/1	0/2	1/1	0/1	1/0		0/1	1/0	1/1			1/0		0/1	0/1	1/0	1/0	1/0		20/11	
Bělorusko		2/0	2/0		0/1	0/1	0/1	1/1	1/3	2/0		2/1	1/0		2/0		0/1	1/0	1/0		1/0				25/9	
Belgie	1/0		2/1	0/1		1/0		1/0		0/1	1/1	1/1	0/1		1/0	1/0	1/0	0/1	1/0	1/0		1/2	1/0		23/9	
Litva		2/0	1/0		1/3		0/1	1/1	0/1	2/1	1/1	2/0	0/1		2/0	1/0			0/1	0/1			1/0		25/11	
Celkem	6	12	11	8	7	6	6	16	15	12	10	14	8	12	8	7	10	8	8	5	10	5	4		208	26
Úspěšné	2	4	4	5	5	3	4	10	8	4	5	5	6	7	1	3	5	5	2	4	2	3	1		98	12,4
%	50	33,3	36,4	62,5	71,4	50	66,7	62,5	53,3	33,3	50	35,7	75	58,3	12,5	43	50	62,5	25	80	20	60	25		47,1	

4.čtvrtina	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s	Součet	Průměr/z
Izrael	0/1	1/2	0/1	0/1	1/1		3/0	1/0	1/0	0/3	1/0		1/1	1/2		1/1	1/1	1/0							27/14	
Turecko		2/2	0/1	1/1	1/0	1/0	1/0	0/1	0/1	2/1	1/1	0/1	1/0	0/1	0/1	1/1		1/0	1/0	1/0					26/12	
Lotyšsko				0/1		1/1		0/3			2/0		0/1	0/2	1/1	0/1	2/1			0/1			1/0		19/12	
Německo		3/1	2/0	1/0		1/0		1/1		1/0		½	2/0	3/0	1/0	0/2		1/0	0/1	0/1	1/0			1/0	26/8	
Litva	0/1		1/0		1/0	0/1		0/1	0/2	3/0	1/0		0/2	0/1	1/0		1/0	1/0	1/1				2/0		21/9	
Belgie				1/3	0/1	0/1					0/1		1/2	1/0		1/0	1/0	1/0		1/0		1/0	0/1	1/0	18/9	
Bělorusko		1/0			1/0			2/0			1/0	2/0	1/0	0/1	1/0		2/0	1/2	2/0		1/0		1/0	1/0	20/3	
Belgie		3/0	0/1	3/0	2/0	3/1	0/1	1/0		1/0	1/0	1/3			1/0	0/1		1/0	1/1	0/1				0/1	28/10	
Litva		2/1	0/1	2/0		1/0		1/2	1/2		0/2	4/1	2/2	1/0			1/0				0/1		0/1		28/13	
Celkem	2	18	7	14	8	11	5	14	7	11	11	15	16	13	7	9	10	9	8	5	3	1	6	4	213	26,6
Úspěšné	2	6	4	6	2	4	1	8	5	4	4	7	8	7	2	6	2	2	3	3	1	0	2	1	90	11,3
%	100	33,3	57	42,8	25	36,5	20	57	71,4	36,5	36,5	46,6	50	54	28,6	66,6	20	22,2	37,5	60	33,3	0	33,3	25	42,3	

Procentuální úspěšnost dle odehraného času

	1s	2s	3s	4s	5s	6s	7s	8s	9s	10s	11s	12s	13s	14s	15s	16s	17s	18s	19s	20s	21s	22s	23s	24s	Součet	P
Celkem	11	47	31	36	31	35	26	44	42	44	43	54	39	45	40	26	33	31	30	20	24	11	14	8	765	
Úspěšné	5	17	13	18	13	11	9	25	22	21	20	21	20	20	16	12	12	11	10	11	5	6	7	1	326	
%	45,5	38,3	42	50	42	31,4	34,6	56,8	52,3	47,7	46,5	38,8	51,3	44,4	40	46,2	36,4	36,6	33,3	55	21,7	54,5	50	12,5	43%	

Poměr jednotlivých způsobů zakončení a času útoku

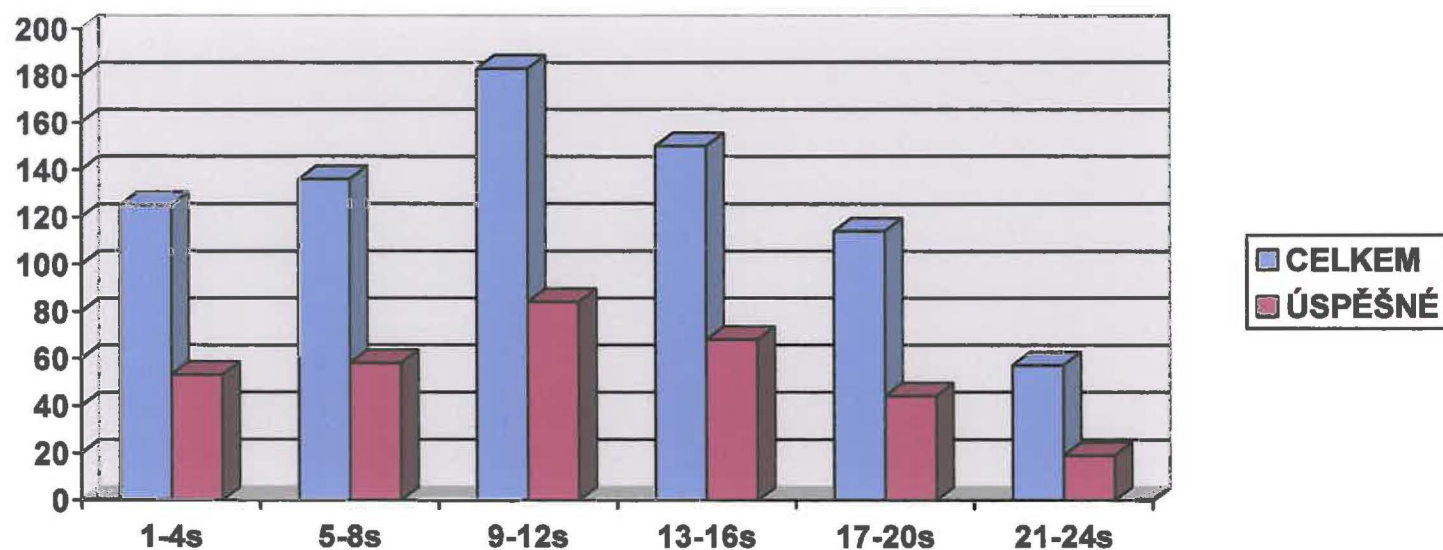
[illegible]

Podíly jednotlivých druhů zakončení

	SOUČET	PRŮMĚR NA ZÁPAS	PODÍL NA ÚSP. ÚTOCÍCH	PODÍL NA VŠECH ÚTOCÍCH
SV2+	86	10,75	27,9 %	11,2 %
SP2+	54	6,75	16,16 %	7,1 %
S3+	54	6,75	16,16 %	7,1 %
F+	73	9,13	22,4 %	9,5 %
S2F+	47	5,88	14,4 %	6,1 %
DO+	8	1	2,5 %	1 %
DOF+	4	0,5	1,22 %	0,52 %
SOUČET	326	40,76		
SV2-	99	12,38	30,3 %	12,9 %
SP2-	74	9,25	22,7 %	9,7 %
S3-	110	13,75	33,7 %	14,4 %
F-	31	3,88	9,5 %	4,1 %
M-	114	14,25	34,9 %	15,9 %
DO-	11	1,38	3,4 %	1,4 %
SOUČET	439	54,89		
CELKEM	765	95,65		

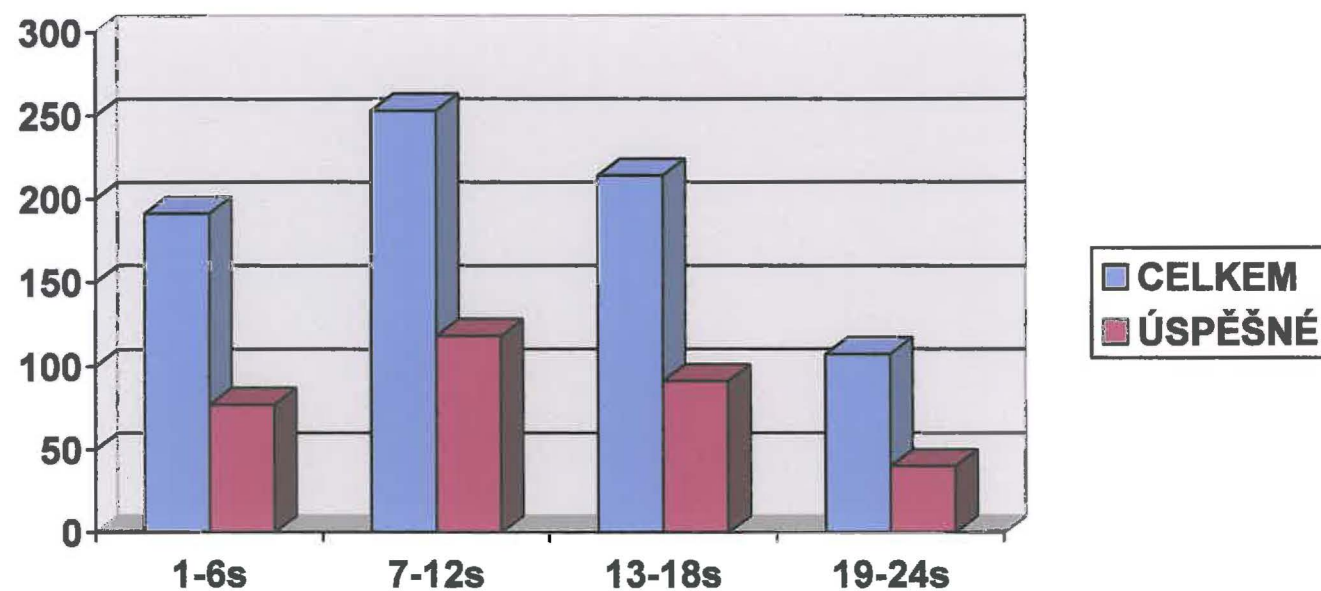
Procentuální úspěšnost dle odehraného času, rozdělené na 4s intervaly

	1 – 4s interval	5 – 8s interval	9 – 12s interval	13 – 16s interval	17 – 20s interval	21 – 24s interval
Celkem	125	136	183	150	114	57
Úspěšně	53	58	84	68	44	19
%	42,4 %	42,6 %	46%	45,3 %	38,6%	33,3%



Procentuální úspěšnost dle odehraného času, rozdělené na 6s intervaly.

	1 – 6 s interval	7 – 12s interval	13 – 18s interval	19 – 24s interval
Celkem	191	253	214	107
Úspěšně	77	118	91	40
%	40,3%	47 %	42,5 %	37,4%



Procentuální úspěšnost dle odehraného času, rozdělené na 8s intervaly.

	1 – 8s intervaly	9 – 16s intervaly	17 – 24s intervaly
Celkem	261	333	171
Úspěšně	111	152	63
%	42,5%	45,6%	37%

